

UCHWAŁA NR 85/2026

Senatu Uniwersytetu Andrzeja Frycza Modrzewskiego w Krakowie

z dnia 07 lipca 2026 roku

w sprawie ustalenia programu studiów na kierunku

Logopedia, studia I stopnia, profil praktyczny

Działając na podstawie art. 28 ust. 1 pkt 11 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571 z późn. zm.), § 9 ust.2 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów (Dz.U. 2023.2787 t.j.) oraz § 8 ust. 1 pkt 12 Statutu Uniwersytetu Andrzeja Frycza Modrzewskiego w Krakowie Senat Uniwersytetu Andrzeja Frycza Modrzewskiego w Krakowie uchwala, co następuje:

§ 1

1. Senat Uniwersytetu Andrzeja Frycza Modrzewskiego w Krakowie ustala program studiów od cyklu kształcenia rozpoczynającego się w roku akademickim 2026/2027 na kierunku **Logopedia, studia I stopnia, profil praktyczny**.
2. Program studiów na kierunku **Logopedia** stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2

1. Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Przewodniczący Senatu

/ wersja podpisana do wglądu w Biurze Rektora/

dr hab. Radosław Wiśniewski, prof. UAFM

Załącznik
do Uchwały Nr 85/2026
Senatu Uniwersytetu Andrzeja Frycza
Modrzewskiego w Krakowie
z dnia 07 lipca 2026

PROGRAM STUDIÓW

LOGOPEDIA

STUDIA I STOPNIA

PROFIL PRAKTYCZNY

Rok akademicki rozpoczęcia cyklu kształcenia: 2026/2027

Kraków 2026

Spis treści

Ogólne informacje i wskaźniki dotyczące programu studiów	3
Zajęcia przewidziane programem studiów w podziale na moduły kształcenia wraz z liczbą godzin i punktów ECTS	4
Zajęcia lub grupy zajęć kształtujących umiejętności praktyczne	6
Efekty uczenia się dla kierunku	9
Zajęcia lub grupy zajęć, niezależnie od formy ich prowadzenia, wraz z przypisaniem do nich efektów uczenia się i treści programowych zapewniających uzyskanie tych efektów oraz liczby punktów ECTS	13
1. Kształcenie ogólne	13
2. Kształcenie kierunkowe	15
Sposoby weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta w trakcie całego cyklu kształcenia	34
Kryteria ocen w procesie weryfikacji efektów uczenia się	35
Zasady i forma odbywania praktyk zawodowych	36

Ogólne informacje i wskaźniki dotyczące programu studiów

Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	licencjat
Forma/formy studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Liczba semestrów konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie	6
Liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie	181
Łączna liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	Studia stacjonarne: 2383 godz. Studia niestacjonarne: 1738 godz.
Procentowy udział liczby punktów ECTS dla każdej z dyscyplin, do których przyporządkowany jest kierunek w liczbie punktów ECTS koniecznej do ukończenia studiów na danym poziomie – w przypadku kierunku przyporządkowanego do więcej niż jednej dyscypliny	Psychologia 17% Pedagogika 79% Nauki o zdrowiu 4%
Łączna liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	Studia stacjonarne: 91,8 (50,7%) Studia niestacjonarne: 68,4 (37,8%)
Łączna liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć kształtujących umiejętności praktyczne	113,0 (62%)
Liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych – w przypadku kierunków studiów przyporządkowanych do dyscyplin w ramach dziedzin innych niż odpowiednio nauki humanistyczne lub nauki społeczne	5 pkt ECTS* *W tym za zajęcia/grupy zajęć: Wprowadzenie do filozofii/Antropologia
Liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom lub grupom zajęć do wyboru	61(33,7%)
Wymiar praktyk zawodowych oraz liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach tych praktyk	6 miesięcy 720 godz. 27 ECTS
Liczba godzin zajęć z wychowania fizycznego – w przypadku stacjonarnych studiów pierwszego stopnia i jednolitych studiów magisterskich	60 godz.

**Zajęcia przewidziane programem studiów
w podziale na moduły kształcenia wraz z liczbą godzin i punktów ECTS**

L.p.	Nazwa zajęć	ECTS	Liczba godzin zajęć dydaktycznych ogółem	
			Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1. Kształcenie ogólne				
1.	BHP	0	8	8
2.	Umiejętności akademickie	1	15	8
3.	Wprowadzenie do filozofii / Antropologia (DW)	5	35	20
4.	Zajęcia sportowo-rekreacyjne	0	60	0
5.	Język obcy (DW)	9	120	64
Razem		15	238	100
2. Kształcenie kierunkowe				
6.	Emisja głosu i kultura żywego słowa	4	45	32
7.	Podstawy komunikacji społecznej	5	30	24
8.	Wprowadzenie do językoznawstwa	5	30	16
9.	Wprowadzenie do psychologii	5	30	24
10.	Pedagogika ogólna	5	30	16
11.	Nauka o języku	5	60	40
12.	Fonetyka i fonologia języka polskiego	5	60	40
13.	Rozwój mowy i komunikacji językowej	5	60	40
14.	Anatomia i fizjologia narządów mowy, głosu i słuchu	3	30	16
15.	Podstawy neurologii	3	30	16
16.	Podstawy ortodoncji	2	15	15
17.	Warsztat praktyki logopedycznej I	5	60	45
18.	Psychologia rozwoju człowieka	4	45	32
19.	Psycholingwistyka	3	30	24
20.	Zaburzenia komunikacji językowej: trudności w pisaniu i czytaniu	2	15	8
21.	Zaburzenia komunikacji językowej: jąkanie	2	15	8
22.	Zaburzenia komunikacji językowej: dyslalia i dyszartria	2	15	8
23.	Zaburzenia komunikacji językowej: afazja	2	15	8
24.	Psychopatologia/Podstawy psychiatrii (DW)	5	30	24
25.	Psychologia osobowości	3	30	24
26.	Warsztat praktyki logopedycznej II	5	60	45
27.	Logorytmika	2	30	16
28.	Neuropsychologia	3	30	16
29.	Gerontopsychologia / Geragogika (DW)	2	15	8
30.	Podstawy foniatrii i terapia osób po usunięciu krtani	2	30	16
31.	Psychologia różnic indywidualnych	2	30	24
32.	Podstawy surdologopedii	2	30	16
33.	Praktyka zawodowa I (DW)	9	240	240
34.	Podstawy pracy logopedycznej z osobami z niepełnosprawnością intelektualną	2	30	16
35.	Warsztat praktyki logopedycznej III	5	60	45

36.	Zajęcia ortofoniczne w przedszkolach / Zajęcia ortofoniczne w szkołach (DW)	3	15	8
37.	Zajęcia logorytmiczne w przedszkolach / Zajęcia logorytmiczne w szkołach (DW)	3	15	8
38.	Diagnozowanie logopedyczne	3	45	24
39.	Logopedia medialna i artystyczna / Dydaktyka emisji głosu (DW)	2	30	16
40.	Metodyka przygotowania projektu	2	30	16
41.	Praktyka zawodowa II (DW)	9	240	240
42.	Warsztat praktyki logopedycznej IV	5	60	45
43.	Metody wspomagające terapię logopedyczną dziecka w wieku przedszkolnym / Metody wspomagające terapię logopedyczną dziecka w wieku szkolnym (DW)	4	30	16
44.	Metody wspomagające terapię logopedyczną osób dorosłych	3	30	16
45.	Logopedia w nauczaniu języków obcych / Wymowa i prozodia w nauczaniu JPJO (DW)	2	30	16
46.	Zaburzenia mowy i komunikacji w demencji	2	30	16
47.	Warsztat praktyki logopedycznej V	4	60	45
48.	Praktyka zawodowa III (DW)	10	240	240
49.	Projekt społeczny	5	60	30
Razem		168	2145	1532
Ogółem w całym toku studiów		181	2383	1738

Zajęcia lub grupy zajęć kształtujących umiejętności praktyczne

Nazwa zajęć lub grupy zajęć	Forma/formy zajęć	Łączna liczba godzin (st. stacjonarne)	Łączna liczba godzin (st. niestacjonarne)	Liczba punktów ECTS
Język obcy (DW)	Lektoraty	120	64	9,0
Emisja głosu i kultura żywego słowa	Ćwiczenia	30	24	2,7
Nauka o języku	Ćwiczenia	30	24	2,5
Fonetyka i fonologia języka polskiego	Ćwiczenia	30	24	2,5
Rozwój mowy i komunikacji językowej	Ćwiczenia	30	24	2,5
Anatomia i fizjologia narządów mowy, głosu i słuchu	Ćwiczenia	15	8	1,5
Warsztat praktyki logopedycznej I	Warsztaty	60	45	5,0
Psychologia rozwoju człowieka	Ćwiczenia	15	8	1,3
Zaburzenia komunikacji językowej: trudności w pisaniu i czytaniu	Konwersatoria	15	8	2
Zaburzenia komunikacji językowej: jąkanie	Konwersatoria	15	8	2
Zaburzenia komunikacji językowej: dyslalia i dyzartria	Konwersatoria	15	8	2
Warsztat praktyki logopedycznej II	Warsztaty	60	45	5,0
Logorytmika	Warsztaty	15	8	1,0
Podstawy foniatrii i terapia osób po usunięciu krtani	Konwersatoria	30	16	2,0
Podstawy surdologopedii	Warsztaty	15	8	1,0
Praktyka zawodowa I (DW)	Praktyki zawodowe	240	240	9,0
Podstawy pracy logopedycznej z osobami z niepełnosprawnością intelektualną	Warsztaty	15	8	1,0
Warsztat praktyki logopedycznej III	Warsztaty	60	45	5,0
Zajęcia ortofoniczne w przedszkolach / Zajęcia ortofoniczne w szkołach (DW)	Warsztaty	15	8	3,0
Zajęcia logorytmiczne w przedszkolach / Zajęcia logorytmiczne w szkołach (DW)	Warsztaty	15	8	3,0
Diagnozowanie logopedyczne	Ćwiczenia, Warsztaty	30	16	2,0
Logopedia medialna i artystyczna / Dydaktyka emisji głosu (DW)	Warsztaty	30	16	2,0
Metodyka przygotowania projektu	Konwersatoria	30	16	2,0
Praktyka zawodowa II (DW)	Praktyki zawodowe	240	240	9,0
Warsztat praktyki logopedycznej IV	Warsztaty	60	45	5,0
Metody wspomagające terapię logopedyczną dziecka w wieku przedszkolnym / Metody wspomagające terapię logopedyczną dziecka w wieku szkolnym (DW)	Warsztaty	30	16	4,0
Metody wspomagające terapię logopedyczną osób dorosłych	Warsztaty	30	16	3,0
Logopedia w nauczaniu języków obcych / Wymowa i prozodia w nauczaniu JPJO (DW)	Konwersatoria	30	16	2,0
Zaburzenia mowy i komunikacji w demencji	Warsztaty	30	16	2,0
Warsztat praktyki logopedycznej V	Warsztaty	60	45	4,0
Praktyka zawodowa III (DW)	Praktyki zawodowe	240	240	10
Projekt społeczny	Warsztaty	60	30	5,0
Razem		1710	1343	113

L.p.	Nazwa zajęć	ECTS	Nazwa dyscypliny		
			Psychologia	Pedagogika	Nauki o zdrowiu
1. Kształcenie ogólne					
1.	BHP	0	0	0	0
2.	Umiejętności akademickie	1	0	1	0
3.	Wprowadzenie do filozofii / Antropologia (DW)	5	2	3	0
4.	Zajęcia sportowo-rekreacyjne	0	0	0	0
5.	Język obcy (DW)	9	0	9	0
Razem		15	2	13	0
2. Kształcenie kierunkowe					
6.	Emisja głosu i kultura żywego słowa	4	0	4	0
7.	Podstawy komunikacji społecznej	5	0	5	0
8.	Wprowadzenie do językoznawstwa	5	0	5	0
9.	Wprowadzenie do psychologii	5	5	0	0
10.	Pedagogika ogólna	5	0	5	0
11.	Nauka o języku	5	0	5	0
12.	Fonetyka i fonologia języka polskiego	5	0	5	0
13.	Rozwój mowy i komunikacji językowej	5	0	5	0
14.	Anatomia i fizjologia narządów mowy, głosu i słuchu	3	0	0	3
15.	Podstawy neurologii	3	2	1	0
16.	Podstawy ortodoncji	2	0	0	2
17.	Warsztat praktyki logopedycznej I	5	0	5	0
18.	Psychologia rozwoju człowieka	4	4	0	0
19.	Psycholingwistyka	3	3	0	0
20.	Zaburzenia komunikacji językowej: trudności w pisaniu i czytaniu	2	0	2	0
21.	Zaburzenia komunikacji językowej: jąkanie	2	0	2	0
22.	Zaburzenia komunikacji językowej: dyslalia i dyzartria	2	0	2	0
23.	Zaburzenia komunikacji językowej: afazja	2	0	2	0
24.	Psychopatologia/Podstawy psychiatrii (DW)	5	5	0	0
25.	Psychologia osobowości	3	3	0	0
26.	Warsztat praktyki logopedycznej II	5	0	5	0
27.	Logorytmika	2	0	2	0
28.	Neuropsychologia	3	3	0	0
29.	Gerontopsychologia / Geragogika (DW)	2	1	1	0
30.	Podstawy foniatry i terapia osób po usunięciu krtani	2	0	0	2
31.	Psychologia różnic indywidualnych	2	2	0	0
32.	Podstawy surdologopedii	2	0	2	0
33.	Praktyka zawodowa I (DW)	9	0	9	0
34.	Warsztat praktyki logopedycznej III	5	0	5	0
35.	Zajęcia ortofoniczne w przedszkolach / Zajęcia ortofoniczne w szkołach (DW)	3	0	3	0
36.	Zajęcia logorytmiczne w przedszkolach / Zajęcia logorytmiczne w szkołach (DW)	3	0	3	0

37.	Podstawy pracy logopedycznej z osobami z niepełnosprawnością intelektualną	2	0	2	0
38.	Diagnozowanie logopedyczne	3	1	2	0
39.	Logopedia medialna i artystyczna / Dydaktyka emisji głosu (DW)	2	0	2	0
40.	Metodyka przygotowania projektu	2	0	2	0
41.	Praktyka zawodowa II (DW)	9	0	9	0
42.	Warsztat praktyki logopedycznej IV	5	0	5	0
43.	Metody wspomagające terapię logopedyczną dziecka w wieku przedszkolnym / Metody wspomagające terapię logopedyczną dziecka w wieku szkolnym (DW)	4	0	4	0
44.	Metody wspomagające terapię logopedyczną osób dorosłych	3	0	3	0
45.	Logopedia w nauczaniu języków obcych / Wymowa i prozodia w nauczaniu JPJO (DW)	2	0	2	0
46.	Zaburzenia mowy i komunikacji w demencji	2	0	2	0
47.	Warsztat praktyki logopedycznej V	4	0	4	0
48.	Praktyka zawodowa III (DW)	10	0	10	0
49.	Projekt społeczny	5	0	5	0
Razem		166	29	130	7
Ogółem w całym toku studiów		181	31	143	7
Ogółem procent		100%	17%	79%	4%

Efekty uczenia się dla kierunku

Efekty uczenia się uwzględniają uniwersalne charakterystyki pierwszego stopnia dla poziomów 6-7 określone w ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (*Dz. U. z 2016 r., poz. 64 i 1010*) oraz charakterystyki drugiego stopnia określone w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 Polskiej Ramy Kwalifikacji.

Absolwent **studiów I stopnia** na kierunku **logopedia** uzyskuje kwalifikację pełną na poziomie 6 Polskiej Ramy Kwalifikacji.

Kategoria charakterystyki efektów uczenia się	Symbol kierunkowych efektów uczenia się	Po ukończeniu studiów I stopnia na kierunku Logopedia absolwent:	Odniesienie do	
			uniwersalnych charakterystyk pierwszego stopnia PRK	charakterystyk i drugiego stopnia PRK
W ZAKRESIE WIEDZY				
WIEDZA - zakres i głębia				
	LGP_WG01	Ma zaawansowaną wiedzę na temat głównych współczesnych dyscyplin z dziedziny nauk społecznych, ich wzajemnych relacji i powiązań z psychologią oraz pedagogiką jako dyscyplinami nauk społecznych.	P6U_W	P6S_WG
	LGP_WG02	Zna w stopniu zaawansowanym historyczne uwarunkowania rozwoju przedmiotu badań naukowych i praktyki współczesnej logopedii.	P6U_W	P6S_WG
	LGP_WG03	Ma zaawansowaną wiedzę na temat najważniejszych współczesnych kierunków i trendów rozwojowych kluczowych subdyscyplin logopedycznych.	P6U_W	P6S_WG
	LGP_WG04	Rozumie w stopniu zaawansowanym istotę procesu diagnostycznego w logopedii, ze szczególnym uwzględnieniem metod obserwacji, badań przesiewowych i testów specjalistycznych.	P6U_W	P6S_WG
	LGP_WG05	Zna w stopniu zaawansowanym główne biologiczne i neurofizjologiczne mechanizmy warunkujące rozwój i zaburzenia mowy, głosu, słuchu oraz komunikacji w perspektywie logopedycznej.	P6U_W	P6S_WG
	LGP_WG06	Ma zaawansowaną wiedzę na temat przebiegu rozwoju mowy i komunikacji językowej w cyklu życia człowieka w perspektywie logopedycznej.	P6U_W	P6S_WG
	LGP_WG07	Ma zaawansowaną wiedzę na temat mechanizmów społecznych i psychologicznych regulujących proces komunikacji i interakcji językowych w zakresie logopedii.	P6U_W	P6S_WG
	LGP_WG08	Ma zaawansowaną wiedzę z zakresu współczesnych teorii dotyczących zaburzeń mowy i języka oraz ich wpływu na funkcjonowanie człowieka w kontekście logopedycznym.	P6U_W	P6S_WG
	LGP_WG09	Zna w stopniu zaawansowanym współczesne paradygmaty diagnozy logopedycznej oraz obszary i konteksty stosowania narzędzi diagnostycznych.	P6U_W	P6S_WG
	LGP_WG10	Ma zaawansowaną wiedzę na temat procesów poznawczych i emocjonalnych warunkujących rozwój i zaburzenia komunikacji językowej w kontekście logopedii.	P6U_W	P6S_WG

	LGP_WG11	Ma zaawansowaną wiedzę na temat współczesnych konceptualizacji normy i patologii w zakresie komunikacji, mowy i języka, a także mechanizmów ich powstawania i metod terapii w logopedii.	P6U_W	P6S_WG
	LGP_WG12	Wykazuje się znajomością szczegółowej wiedzy z wybranych subdyscyplin logopedii, odpowiadających własnym zainteresowaniom naukowym i praktycznym.	P6U_W	P6S_WG
	LGP_WG13	Zna w stopniu zaawansowanym terminologię i pojęcia dotyczące głównych obszarów praktycznych logopedii oraz ich powiązań z innymi dyscyplinami.	P6U_W	P6S_WG
	LGP_WG14	Rozumie w stopniu zaawansowanym zastosowania badań ilościowych i jakościowych w logopedii, metody oceny skuteczności terapii oraz sposoby prezentowania wyników badań.	P6U_W	P6S_WG
WIEDZA - kontekst				
	LGP_WK01	Zna i rozumie zasady etyczno-moralne w kontekście diagnostycznym i terapeutycznym logopedii oraz zna kodeks etyczno-zawodowy logopedy.	P6U_W	P6S_WK
	LGP_WK02	Zna i rozumie funkcję i potencjał logopedii w opisie, wyjaśnianiu i rozwiązywaniu fundamentalnych dylematów, problemów i wyzwań współczesnej cywilizacji.	P6U_W	P6S_WK
	LGP_WK03	Zna podstawowe zasady funkcjonowania instytucji edukacyjnych, zdrowotnych i opiekuńczych, w których pracuje logopeda, oraz procesy organizacyjne związane z prowadzeniem terapii.	P6U_W	P6S_WK
	LGP_WK04	Rozumie społeczne i kulturowe uwarunkowania pracy logopedy, a także możliwe konsekwencje społeczne wynikające z działań diagnostycznych i terapeutycznych.	P6U_W	P6S_WK
	LGP_WK05	Zna podstawowe pojęcia i zasady z zakresu prawa autorskiego i ochrony własności intelektualnej w kontekście pracy dydaktycznej i terapeutycznej logopedy.	P6U_W	P6S_WK
W ZAKRESIE UMIEJĘTNOŚCI:				
UMIEJĘTNOŚCI – wykorzystanie wiedzy				
	LGP_UW01	Potrafi przeprowadzać pełną diagnozę logopedyczną z zastosowaniem odpowiednich metod i narzędzi oraz formułować wnioski diagnostyczne.	P6U_U	P6S_UW
	LGP_UW02	Potrafi wykorzystywać wiedzę teoretyczną i praktyczną z logopedii oraz dyscyplin pokrewnych w analizie problemów diagnostycznych i terapeutycznych.	P6U_U	P6S_UW
	LGP_UW03	Potrafi realizować indywidualne i grupowe interwencje logopedyczne w zmiennych i nie w pełni przewidywalnych warunkach, potrafi monitorować postępy i krytycznie oceniać efekty, modyfikując plan działań.	P6U_U	P6S_UW
	LGP_UW04	Potrafi dokonać właściwego doboru i krytycznej analizy narzędzi diagnostycznych stosowanych w logopedii.	P6U_U	P6S_UW
	LGP_UW05	Potrafi dobrać metody i techniki terapii logopedycznej, w tym nowoczesne technologie wspierające diagnozę i terapię.	P6U_U	P6S_UW
	LGP_UW06	Potrafi identyfikować naukowo sprawdzone metody terapii logopedycznej i stosować je w praktyce zawodowej.	P6U_U	P6S_UW
	LGP_UW07	Potrafi projektować i realizować działania profilaktyczne i edukacyjne w placówkach, potrafi przygotować logopedyczne materiały terapeutyczne i instruktaż domowy.	P6U_U	P6S_UW

	LGP_UW08	Potrafi prowadzić poprawną merytorycznie dokumentację logopedyczną zgodnie ze standardami zawodowymi.	P6U_U	P6S_UW
	LGP_UW09	Potrafi planować i prowadzić ewaluację terapii logopedycznej z wykorzystaniem wskaźników efektu i narzędzi monitorujących oraz przygotowywać raport funkcjonalny wspierający modyfikację celów terapeutycznych.	P6U_U	P6S_UW
	LGP_UW10	Potrafi rozpoznać sytuacje wykraczające poza kompetencje logopedy, wymagające skierowania do odpowiedniego specjalisty oraz koordynować ścieżkę dalszej opieki.	P6U_U	P6S_UW
	LGP_UW11	Potrafi dobierać i stosować rozwiązania alternatywnej i wspomagającej komunikacji w logopedii oraz kształtować środowisko sprzyjające dostępności komunikacyjnej.	P6U_U	P6S_UW
	LGP_UW12	Potrafi planować i prowadzić zajęcia ortofoniczne oraz logorytmiczne z integracją celów wychowawczych i edukacyjnych.	P6U_U	P6S_UW
	LGP_UW13	Potrafi stosować zasady higieny i ergonomii głosu oraz wdrażać zalecenia służące ochronie i ekonomii głosu własnego oraz podopiecznych w profilaktyce logopedycznej.	P6U_U	P6S_UW
	LGP_UW14	Potrafi wykorzystywać technologie informacyjno-komunikacyjne w diagnozie i terapii logopedycznej, w tym rejestrację i podstawową analizę nagrań, komunikację zdalną oraz ochronę danych zgodnie z RODO.	P6U_U	P6S_UW
UMIEJĘTNOŚCI – komunikowanie się				
	LGP_UK01	Potrafi efektywnie porozumiewać się z innymi specjalistami w zakresie logopedii, korzystając przy tym z nowoczesnych rozwiązań technologicznych.	P6U_U	P6S_UK
	LGP_UK02	Potrafi brać udział w debacie, przedstawiać i argumentować różne opinie i stanowiska dotyczące zagadnień logopedycznych.	P6U_U	P6S_UK
	LGP_UK03	Potrafi posługiwać się językiem obcym na poziomie B2 Europejskiego Opisu Kształcenia Językowego, w tym w zakresie specjalistycznej terminologii logopedycznej.	P6U_U	P6S_UK
UMIEJĘTNOŚCI – organizacja pracy				
	LGP_UO01	Potrafi planować, organizować i dokumentować własną pracę diagnostyczną i terapeutyczną, a także współpracować w zespole interdyscyplinarnym w kontekście praktyki logopedycznej.	P6U_U	P6S_UO
UMIEJĘTNOŚCI – uczenie się				
	LGP_UU01	Potrafi samodzielnie zaplanować i realizować własny rozwój osobisty oraz zawodowy w kontekście praktycznym w zakresie logopedii poprzez ciągłe uczenie się i pogłębianie posiadanych kompetencji zawodowych przez całe życie.	P6U_U	P6S_UU
W ZAKRESIE KOMPETENCJI:				
KOMPETENCJE – oceny – krytyczne podejście				
	LGP_KK01	Jest gotów do krytycznej oceny wiarygodności źródeł wiedzy logopedycznej pod kątem ich wartości naukowej i praktycznej.	P6U_K	P6S_KK
	LGP_KK02	Uznaje znaczenie wiedzy logopedycznej w rozwiązywaniu problemów diagnostycznych i terapeutycznych.	P6U_K	P6S_KK

	LGP_KK03	Docenia znaczenie logopedii dla rozwoju komunikacji człowieka i integracji społecznej oraz ma pozytywne nastawienie do zdobywania zweryfikowanej, rzetelnej wiedzy.	P6U_K	P6S_KK
	LGP_KK04	Potrafi odpowiedzialnie ocenić granice własnych kompetencji zawodowych w logopedii i rozumie potrzebę korzystania z wiedzy innych specjalistów.	P6U_K	P6S_KK
KOMPETENCJE - odpowiedzialność				
	LGP_KO01	Ujawnia wysoką odpowiedzialność za wypełnianie zobowiązań społecznych wynikających z pozycji i statusu społecznego logopedii i jest gotowy do współorganizowania opartej na wiedzy logopedycznej działalności profilaktycznej i edukacyjnej na rzecz środowiska społecznego.	P6U_K	P6S_KO
	LGP_KO02	Ujawnia postawę prospołeczną wobec osób z zaburzeniami komunikacji, co wyraża się w gotowości do wspierania ich w procesie terapii i edukacji logopedycznej, adekwatnie względem własnych kompetencji i możliwości etyczno-prawnych.	P6U_K	P6S_KO
	LGP_KO03	Jest gotów do myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy oraz założenia i prowadzenia działalności gospodarczej związanej z usługami logopedycznymi.	P6U_K	P6S_KO
	LGP_KO04	Ujawnia wrażliwość na potrzeby osób niepełnosprawnych, chorych, zaburzonych, w aspekcie zaburzeń komunikacji i dąży do poprawy jakości ich życia poprzez działania logopedyczne, jednocześnie zachowując obiektywizm zawodowy.	P6U_K	P6S_KO
	LGP_KO05	Jest wrażliwy na niekorzystne zjawiska społeczne takie jak dyskryminacja czy stereotypizacja osób z zaburzeniami komunikacji i rozumie potrzebę przeciwdziałania im pełniąc rolę zawodową logopedy.	P6U_K	P6S_KO
KOMPETENCJE – rola zawodowa				
	LGP_KR01	Zdaje sobie sprawę z powagi logopedycznych, społecznych i edukacyjnych konsekwencji wynikających z własnych działań zawodowych dla indywidualnego życia człowieka lub dla grup społecznych, w związku z czym ujawnia wysoki stopień odpowiedzialności za efekty swoich czynności zawodowych.	P6U_K	P6S_KR
	LGP_KR02	Ujawnia rozwagę, dojrzałość i zaangażowanie w dbałość o dorobek i tradycje zawodu logopedy poprzez etyczne wykonywanie różnorodnych czynności związanych z wykonywaniem czynności zawodowych.	P6U_K	P6S_KR

Zajęcia lub grupy zajęć, niezależnie od formy ich prowadzenia, wraz z przypisaniem do nich efektów uczenia się i treści programowych zapewniających uzyskanie tych efektów oraz liczby punktów ECTS

1. Kształcenie ogólne		
Kierunkowe efekty uczenia się	BHP	ECTS: 0
Zajęciom tym nie przypisuje się efektów uczenia się (0 pkt. ECTS).	Definicja i istota bezpieczeństwa i higieny pracy. Podstawowe akty prawne z zakresu BHP (Kodeks Pracy, Rozporządzenie w sprawie BHP na uczelniach, Ustawa o Ochronie Przeciwpożarowej, Rozporządzenie w sprawie ogólnych przepisów BHP, Rozporządzenie w sprawie szkolenia z zakresu BHP, Rozporządzenie w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie). Instytucje pełniące nadzór nad przestrzeganiem przepisów BHP. Obowiązki i uprawnienia rektora w zakresie przestrzegania zasad BHP na uczelni. Ogólne zasady BHP obowiązujące na terenie uczelni. Ogólne zasady dotyczące budynków, pomieszczeń, maszyn i urządzeń oraz wymagania, jakie powinny spełniać. Zasady wyposażenia budynków/pomieszczeń w sprzęt gaśniczy, apteczki. Zasady poruszania się w ciągach komunikacyjnych. Definicja czynników szkodliwych oraz działania optymalizujące działania czynników. Zagrożenia wypadkowe, rodzaje wypadków. Przyczyny wypadków. Podstawowe zasady ochrony przeciwpożarowej. Akty prawne w zakresie PPOŻ. Zapobieganie zagrożeniom pożarowym. Zasady postępowania w przypadku wystąpienia zagrożenia pożaru. Zasady posługiwania się sprzętem gaśniczym. Rodzaje gaśnic. Procedury ewakuacyjne. Stosowane znaki ewakuacji. Znaki bezpieczeństwa stosowane w ochronie przeciwpożarowej. Postępowanie w razie wypadku. Przepisy regulujące obowiązek udzielenia pierwszej pomocy poszkodowanemu. Podstawowe zabiegi resuscytacyjne. Pozycja boczna ustalona. Opatrywanie zranień, złamań, zwichnięć, oparzeń. Postępowanie w przypadku porażenia prądem elektrycznym. Postępowanie w przypadku zatruć.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Umiejętności akademickie	ECTS: 1
LGP_WG14 LGP_WK05 LGP_UK02 LGP_KK01	System edukacji w Polsce, funkcjonowanie uczelni wyższych w Polsce. Charakterystyka uczelni, struktura i pracownicy. Omówienie statutu uczelni oraz regulaminu studiów. Sposoby pozyskiwania informacji oraz komunikowania się na uczelni (w tym sporządzanie podstawowych pism, e-maili), zachowanie się na uczelni. Przygotowanie referatu, prezentacji, projektu, kazusu, eseju, pracy projektowej lub dyplomowej, w tym wyjaśnienie różnicy pomiędzy cytowaniem a bezprawnym wykorzystaniem cudzego tekstu. Dbłość o prawa autorskie i prawa pokrewne. Wartości akademickie. Odróżnienie nauki od pseudonauki. Obiektywizm, sceptycyzm, dążenie do prawdy, otwartość na nowe informacje, dążenie do zdobywania kompetencji, sumienność. Ochrona wartości intelektualnej, bezstronne, niezafałszowane prezentowanie danych. Identyfikowanie problemu. Prezentacja konkretnych przykładów problemów. Poszukiwanie zagadnienia, które dla studenta jest ważne, które wzbudza jego zainteresowanie i potrzebę działania. Przedstawienie opisu problemu. Rozumowanie. Myślenie racjonalne i intuicyjne. Błędy i zniekształcenia myślenia racjonalnego, błędy logiczne. Wnioskowanie. Komunikowanie. Styl pisanie tekstów akademickich. Struktura różnych rodzajów tekstów akademickich. Przedstawianie i ocena argumentów obu stron sporu akademickiego. Analiza dyskusji problemu.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Wprowadzenie do filozofii	ECTS: 5
LGP_WG01 LGP_WK02 LGP_UK02 LGP_KK01 LGP_KO05	Filozofia jako refleksja i wiedza o świecie. Struktura filozofii. Metoda filozofii. Cele filozofii. Gatunki wiedzy ludzkiej. Filozofia a nauka. Spory o naturę rzeczywistości (pytanie o arche, spór o substancje: monizm, dualizm, pluralizm, spór o istnienie świata: realizm - idealizm). Wielkie systemy ontologiczno-metafizyczne (Platona, Arystotelesa, św. Augustyna, św. Tomasza, Kartezjusza, Kanta, Hegla). Spór o źródła poznania: racjonalizm genetyczny (natywizm), empiryzm genetyczny, racjonalizm-irracjonalizm. Spór o metodę poznania (aprioryzm, aposterioryzm). Spór o przedmiot (granice) poznania (realizm, sceptycyzm, agnostycyzm). Wybrane koncepcje prawdy: klasyczna (arystotelesowska) koncepcja prawdy, nieklasyczne teorie prawdy. Problem absolutności i względności prawdy. Antropologia filozoficzna: problem psychofizyczny, dualizm antropologiczny (Platon, Kartezjusz), hylemorfizm Arystotelesa, chrześcijańskie koncepcje człowieka, egzystencjalistyczna wizja człowieka). Podstawowe nurty współczesnej filozofii (pozytywizm i neopozytywizm, egzystencjalizm, filozofia dialogu, personalizm, pragmatyzm i postmodernizm). Fundamentalne pytania filozofii wartości (spór o	

	istnienie wartości, ład aksjologiczny, poznanie wartości). Kierunki i szkoły w etyce. Etyka opisowa i etyka normatywna. Zagadnienia sensu i celu życia. Filozofia społeczna. Podstawowe wartości społeczne: sprawiedliwość, równość, wolność. Wizje dobrego państwa. Wybrane zagadnienia estetyki (piękno jako idea, subiektywizacja i indywidualizacja piękna w świetle krytyki smaku, doświadczenie estetyczne, piękno natury). Filozofia języka (język jako medium i jako przedmiot poznania, natura znaczenia, użycie języka, rozumienie języka, relacja między językiem a rzeczywistością). Spór o uniwersalia. Tłumaczenie i interpretacja. Poznanie a rozumienie.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Antropologia	ECTS: 5
LGP_WG01 LGP_WK02 LGP_UK02 LGP_KK01 LGP_KO05	Antropologia jako dyscyplina: przedmiot badań, relacje z antropologią kultury, archeologią, socjologią i psychologią. Kluczowe pojęcia: kultura, społeczeństwo, rasa, grupa etniczna; etnocentryzm vs. relatywizm; perspektywy <i>emic/etic</i> . Kategorie analizy: mit, czas, przestrzeń, symbol, rytuał; pokrewieństwo i rodzina; tożsamość-obcość. Szkoły i zwroty: funkcjonalizm, strukturalizm, interpretatywizm, prakseologia; perspektywy krytyczne i postmodernizm; wątki polskie. Metody: teren, etnografia, wywiad i obserwacja, porównania; podejścia genealogiczne/lingwistyczne/archeologiczne; etyka badań (zgoda, ochrona uczestników, konsekwencje publikacji). Klasyki i case'y: Malinowski, Mead, Benedict, Geertz; inspiracje foucaultowskie (dyscyplina, nadzór). Współczesność: antropologia organizacji i zarządzania międzykulturowego; urbanizacja, globalizacja, internet; zdrowie-środowisko-klimat; mniejszości i migracje. Perspektywy regionalne: Polska (regiony, przemiany kulturowe), USA (rasa, płeć, klasa, praca; analiza fragmentów tekstów). Antropologia a psychologia kultury: porównanie pytań, metod i wyjaśnień; komplementarność podejść.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Zajęcia sportowo-rekreacyjne	ECTS: 0
Zajęciom tym nie przypisuje się efektów uczenia się (0 pkt. ECTS).	Zasady bezpiecznego uczestnictwa w zajęciach sportowo-rekreacyjnych. Trening zdrowotny. Formy aktywności ruchowej przy muzyce - aerobik, TBC, joga. Ćwiczenia kształtujące sylwetkę z wykorzystaniem sprzętu fitness. Zespołowe gry sportowe - piłka nożna. Zajęcia aerobowe. Rodzaje zajęć aerobowych. Trening aerobowy i jego funkcje. Nauka i demonstracja techniki ćwiczeń. Zespołowe gry sportowe - piłka siatkowa. Tenis stołowy - nauka i doskonalenie wykonania podstawowych elementów technicznych. Elementy tańca towarzyskiego. Samba, cha-cha, rumba, salsa, jive, disco samba, rock'n'roll, walc angielski, tango, walc wiedeński, slow fox i quickstep. Zajęcia korekcyjno - kompensacyjne wsparte ćwiczeniami relaksacyjnymi. Zespołowe gry sportowe – koszykówka. Zespołowe gry sportowe - piłka ręczna. Badminton - nauka i doskonalenie podstawowych elementów technicznych. Futsal - nauka i doskonalenie techniki gry. Kształtowanie sprawności ruchowej oraz umiejętności technicznych przez gry i ćwiczenia ogólnorozwojowe.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Język obcy – Język angielski	ECTS: 9
LGP_WG07 LGP_UK03 LGP_KK03	Liczba godzin poświęcona poszczególnym sprawnościom, umiejętnościom i podsystemom języka angielskiego będzie uzależniona od indywidualnych potrzeb grupy. Ogólny zakres leksykalny. Tematyka tekstów oraz zadań językowych w ramach nauki ogólnego języka obcego: Dane osobowe. Dom, mieszkanie, otoczenie. Życie codzienne, czas wolny, rozrywka. Podróżowanie i turystyka. Stosunki międzyludzkie. Zdrowie i higiena. Edukacja. Praca. Kultura. Sport. Nauka i technika. Świat przyrody. Zakupy i usługi. Żywnienie. Państwo i społeczeństwo. Język. Funkcje językowe. Rozwijanie różnych funkcji językowych, a w szczególności: opisywanie; opowiadanie; wyrażanie opinii; pytanie o informacje, udzielanie informacji; rozwiązywanie nieporozumień (wyjaśnianie); udzielanie rad, ostrzeżeń; telefonowanie; przepraszanie; wydawanie poleceń; wyrażanie prośb; instruowanie; zwroty grzecznościowe. Zagadnienia gramatyczne. Zagadnienia gramatyczne odrębne dla każdego nauczanego języka angielskiego, typowe dla poziomu B2. Sprawności językowe. Rozwijanie czterech podstawowych sprawności językowych w sposób częściowo zintegrowany: słuchanie, mówienie, czytanie, pisanie.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Język obcy – Język niemiecki	ECTS: 9
LGP_WG07 LGP_UK03 LGP_KK03	Liczba godzin poświęcona poszczególnym sprawnościom, umiejętnościom i podsystemom języka niemieckiego będzie uzależniona od indywidualnych potrzeb grupy. Ogólny zakres leksykalny. Tematyka tekstów oraz zadań językowych w ramach nauki ogólnego języka obcego: Dane osobowe. Dom, mieszkanie, otoczenie. Życie codzienne, czas wolny, rozrywka. Podróżowanie i turystyka. Stosunki międzyludzkie. Zdrowie i higiena. Edukacja. Praca. Kultura.	

	Sport. Nauka i technika. Świat przyrody. Zakupy i usługi. Żywnienie. Państwo i społeczeństwo. Język. Funkcje językowe. Rozwijanie różnych funkcji językowych, a w szczególności: opisywanie; opowiadanie; wyrażanie opinii; pytanie o informacje, udzielanie informacji; rozwiązywanie nieporozumień (wyjaśnianie); udzielanie rad, ostrzeżeń; telefonowanie; przepraszanie; wydawanie poleceń; wyrażanie prośb; instruowanie; zwroty grzecznościowe. Zagadnienia gramatyczne. Zagadnienia gramatyczne odrębne dla każdego nauczanego języka niemieckiego, typowe dla poziomu B2. Sprawności językowe. Rozwijanie czterech podstawowych sprawności językowych w sposób częściowo zintegrowany: słuchanie, mówienie, czytanie, pisanie.

2. Kształcenie kierunkowe		
Kierunkowe efekty uczenia się	Emisja głosu i kultura żywego słowa	ECTS: 4
LGP_WG05 LGP_WG11 LGP_WG13 LGP_UW05 LGP_UW13 LGP_UK01 LGP_UK02 LGP_KO02 LGP_KR01	Bezpieczne i ekonomiczne posługiwanie się głosem w codziennej komunikacji oraz podczas wystąpień. BHP i higiena głosu: rozgrzewka i „schładzanie”, nawadnianie, higiena dnia, profilaktyka przeciążeń. Postawa ciała i praca z napięciami (żuchwa, język, kark, obręcz barkowa) oraz techniki relaksacyjne. Oddech przeponowo-żebrowy i podparcie: kontrola fazy wydechowej, frazowanie, ekonomia oddechu. Emisja i projekcja bez forsowania: nośność, praca w różnych warunkach akustycznych, świadome operowanie barwą. Artykulacja i dykcja w zastosowaniach praktycznych: usprawnianie narządów mowy, praca nad zbitkami spółgłoskowymi i czytelnością brzmienia. Prozodia jako narzędzie znaczenia: tempo, rytm, pauza, akcent wyrazowy i zdaniowy, intonacja i melodia frazy. Kultura żywego słowa: dobór stylu i rejestru do celu i odbiorcy, czytelność intencji, etyka i komunikacja inkluzywna. Interpretacja tekstu mówionego: użytkowego, literackiego i okolicznościowego; porządkowanie argumentacji, praca na podtekście i emocji wspierającej zrozumiałość. Modulacja głosu: głośność, wysokość, tempo, artykulacja a wyraz ekspresji; zarządzanie tremą i stresem. Organizacja krótkich wystąpień: sygnały nawigacyjne dla słuchacza, kontakt wzrokowy, praca w przestrzeni. Praca z mikrofonem i w nagraniu: ustawienie, dystans, dykcja „na mikrofon”, podstawy autoprezentacji. Autodiagnoza i rozwój: nagrania audio/wideo, kryteria oceny własnej wypowiedzi, plan indywidualnego treningu.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Podstawy komunikacji społecznej	ECTS: 5
LGP_WG02 LGP_WG07 LGP_WG10 LGP_WK04 LGP_UK01 LGP_UK02 LGP_UO01 LGP_KK02 LGP_KO05	Komunikacja społeczna – definicje, modele i tradycje badawcze. Komunikacja interpersonalna – teorie poświęcone przekazom interpersonalnym, budowaniu i podtrzymywaniu relacji oraz wywieraniu wpływu, dynamice interakcji. Komunikacja grupowa, publiczna i organizacyjna – procesy grupowe, role i statusy, przywództwo, kształtowanie opinii publicznej, funkcjonowanie komunikacji w instytucjach i organizacjach. Komunikacja masowa – teorie mediów i kultury masowej, funkcje i skutki oddziaływania mediów, przemiany środowiska medialnego. Komunikacja interkulturowa – kontakty międzykulturowe, procesy adaptacji, strategie radzenia sobie z barierami komunikacyjnymi, budowanie porozumienia i współpracy w środowisku zróżnicowanym kulturowo. Integracja teorii komunikacji – powiązania między różnymi typami i poziomami komunikacji, zastosowania praktyczne w życiu społecznym i zawodowym.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Wprowadzenie do językoznawstwa	ECTS: 5
LGP_WG02 LGP_WG03 LGP_WG06 LGP_WG11 LGP_WG12 LGP_WG13 LGP_UW02 LGP_UW04 LGP_KK01 LGP_KR01	Podstawowe założenia językoznawstwa w ujęciu synchronicznym. Język jako system i narzędzie komunikacji. Językoznawstwo jako dziedzina badań naukowych, jej przedmiot i zadania. Językoznawstwo vs. psychologia poznawcza vs. filozofia języka. Podstawowe kierunki, prądy i metody badań językoznawczych. Wprowadzenie do struktury języka. Podsystemy językowe, ich jednostki i opis. Opis językowy a translatoryka. Szkoły współczesnego językoznawstwa od strukturalizmu do koncepcji kognitywistycznych. Strukturalizm Ferdinanda de Saussure'a i jego ujęcie języka jako dwuklasowego systemu znaków (system a jego użycie: langue vs. parole; kod a jego użycie). Cechy istotne języka naturalnego i jego specyfika na tle innych systemów komunikacyjnych. Funkcje języka i wypowiedzi: funkcje języka w ujęciu Jakobsona a funkcje tekstów i wypowiedzi, funkcje języka jako zjawiska społecznego. Funkcjonowanie języka w społeczeństwie. Współczesne zjawiska językowe i komunikacyjne z perspektywy językoznawstwa. Elementy językoznawstwa porównawczego i indoeuropejskiego, typologia językowa, relatywizm językowy i uniwersalia językowe. Elementy pragmatyki, akty mowy,	

	struktura aktu komunikacji. Możliwości zastosowanie językoznawstwa w praktycznej pracy przy wykorzystaniu współczesnej technologii (korpusy językowe, translatory, bazy danych, wyszukiwarki). Zagadnienia językoznawstwa stosowanego w zarysie. Powiązania wybranych kierunków i metod językoznawczych z metodami nauczania języków obcych. Językoznawstwo stosowane a logopedia i pokrewne obszary.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Wprowadzenie do psychologii	ECTS: 5
LGP_WG07 LGP_WG10 LGP_UW02 LGP_UK01 LGP_UU01 LGP_KK04 LGP_KO02	Wprowadzenie do nauki psychologii (główne szkoły i kierunki oraz ich porównanie). Psychologia jako dyscyplina naukowa - jej przedmiot, metody i cele. Etapy rozwoju psychicznego człowieka. Procesy spostrzegania. Procesy uwagi. Proces uczenia się i zapamiętywania. Myślenie i inteligencja. Emocje i motywacja. Język i komunikowanie się. Różnice indywidualne, temperament i osobowość. Jednostka wobec społeczności. Zaburzenia zachowania. Psychologia jako dziedzina praktyki - praktyczne zastosowania psychologii w różnych obszarach życia. Procesy poznawcze: wrażenia, percepcja, uwaga. Procesy poznawcze: pamięć, myślenie, uczenie. Emocje: typologie, funkcje, znaczenie dla życia człowieka. Motywacja: rodzaje, funkcje, znaczenie dla życia człowieka. Osobowość - teoria Wielkiej Piątki, pomiar osobowości oraz znaczenie w wyjaśnianiu zachowań człowieka. Mechanizmy wpływu społecznego: przykłady eksperymentów społecznych i możliwych zastosowań wyników tych eksperymentów. Społeczne mechanizmy agresji, stereotypizacji, wykluczenia społecznego i sposoby przeciwdziałania im. Etyczne aspekty psychologii.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Pedagogika ogólna	ECTS: 5
LGP_WG01 LGP_WK03 LGP_WK04 LGP_UW07 LGP_UK02 LGP_UO01 LGP_KO05	Pedagogika jako nauka o wychowaniu – przedmiot, metody, funkcje; podstawowa terminologia: wychowanie, kształcenie, edukacja, nauczanie–uczenie się, rozwój, środowisko wychowawcze. Interdyscyplinarność pedagogiki – związki z psychologią, socjologią, filozofią, antropologią, prawnymi ramami edukacji. Subdyscypliny pedagogiki – przegląd i zakres (m.in. dydaktyka, pedagogika przedszkolna i szkolna, specjalna, resocjalizacyjna, opiekuńcza). Struktura procesu wychowania – cele, treści, metody, formy, zasady, relacje wychowawcze, podmiotowość wychowanka; rola nauczyciela/wychowawcy i klimatu klasy. Kategorie uzupełniające: socjalizacja i enkulturacyjność; opieka i wsparcie rozwojowe; samowychowanie i samorealizacja – sprawczość ucznia, motywacja, autorefleksja. Cele i wartości edukacji – humanizm, inkluzja, równość szans, odpowiedzialność obywatelska, dobrostan i bezpieczeństwo; edukacja wartości i wychowanie do demokracji. Współczesne kierunki i nurty – konstruktoryzm, personalizm, pedagogika krytyczna, edukacja włączająca, pedagogika różnorodności kulturowej i językowej, edukacja cyfrowa. Środowiska wychowawcze i socjalizacyjne – rodzina, rówieśnicy, szkoła, media i kultura cyfrowa, organizacje społeczne; współpraca szkoły z rodzicami i lokalną społecznością. Modele współczesnej szkoły – szkoła tradycyjna vs. szkoła ucząca się, tutoring i mentoring, szkoła inkluzyjna, szkoła kompetencji kluczowych i projektów. Edukacja wobec zagrożeń cywilizacyjno-kulturowych – nierówności i wykluczenie, cyberprzemoc i dezinformacja, kryzysy zdrowia psychicznego, migracje i wielokulturowość, zmiany klimatu; profilaktyka, bezpieczeństwo i odporność edukacyjna szkoły. Dokumentowanie i ewaluacja działań wychowawczych – język funkcjonalny, wskaźniki efektów, wnioski do pracy z klasą i środowiskiem.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Nauka o języku	ECTS: 5
LGP_WG02 LGP_WG03 LGP_WG06 LGP_WG11 LGP_WG12 LGP_WG13 LGP_UW02 LGP_KK01	Nauki o systemie i użyciu języka; język jako kod, działanie i praktyka społeczna; znak językowy, norma a uzus, wariantowość. Metody opisu języka i źródła danych: korpusy, kartoteki, nagrania, podstawy anotacji i pracy z narzędziami cyfrowymi (bez wchodzenia w klinikę i diagnozę). Morfologia w ujęciu funkcjonalnym: morfem, kategorie gramatyczne, fleksja i słowotwórstwo, produktywność modeli i zmienność form. Składnia i organizacja wypowiedzi: fraza, zdanie i wypowiedzenie, zależności składniowe, temat–rema, szyk i jego funkcje informacyjne. Semantyka: znaczenie leksykalne i zdaniowe, relacje (synonimia, antonimia, hiponimia, meronimia), polisemia i metafora jako mechanizmy tworzenia sensu. Pragmatyka: akt mowy, implikatura, presupozycja, grzeczność i uprzejmość językowa, dostosowanie do kontekstu i odbiorcy. Analiza dyskursu i tekstu: kohezja i koherencja, gatunki i konwencje komunikacyjne, strategie perswazyjne i informacyjne w mediach oraz komunikacji instytucjonalnej. Leksykologia i leksykografia: pola znaczeniowe, zapożyczenia, neologizmy, idiomy, zasady budowy hasła słownikowego i typy słowników. Socjolingwistyka: odmiany terytorialne i społeczne, rejestry, style funkcjonalne, kontakt językowy i dwujęzyczność w ujęciu opisowym. Historia i zmienność języka: główne mechanizmy zmian (na poziomie słownictwa i składni), kodyfikacja normy, tradycja piśmienna i standard. Język w komunikacji	

	międzykulturowej i w środowisku cyfrowym: globalizacja a lokalność, memy i skróty, etyka słowa i odpowiedzialność nadawcy. Zastosowania praktyczne: analiza i redakcja tekstów użytkowych, formułowanie definicji i instrukcji, tworzenie krótkich ekspertyz językowych na podstawie danych korpusowych.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Fonetyka i fonologia języka polskiego	ECTS: 5
LGP_WG05 LGP_WG11 LGP_WG13 LGP_UW04 LGP_UW13 LGP_KK01	Opis artykulacji dźwięków mowy i systemu fonologicznego polszczyzny: samogłoski (wysokość, położenie języka, zaokrąglenie, nosowość) oraz spółgłoski z uwzględnieniem miejsc i sposobów artykulacji, dźwięczności, palatalizacji oraz roli podniebienia miękkiego, języka, warg i żuchwy. System fonologiczny: fonem i alofon, cechy dystynktywne, opozycje i neutralizacja; pary minimalne jako narzędzie identyfikacji fonemów. Struktura sylaby (onset, jądro, koda), polska fonotaktyka i zasady sylabifikacji, znaczenie grup spółgłoskowych dla płynności i czytelności mowy. Prozodia polska: akcent wyrazowy i zdaniowy, intonacja wzorcowa typów zdań, tempo, rytm i pauza w powiązaniu z organizacją informacji (układ temat–rema). Procesy fonetyczne i reguły fonologiczne w łańcuchu mowy: asymilacje pod względem dźwięczności i miejsca artykulacji, ubezdźwięcznienia, upodobnienia i uproszczenia grup, elizje, redukcje, zjawiska sandhi; alternacje morfonologiczne (zmiękczenia, jotacja, wokalizacja /ɪ/) jako źródła wariantów. Ortoepia i zasady poprawnej wymowy: warianty dopuszczalne, wymowa nazw własnych i skrótowców, normy akcentowania. Transkrypcja: wprowadzenie do IPA i transkrypcji fonemowej/allofonicznej, konwencje zapisu prozodycznego; praktyka analizy nagrań i oznaczania cech segmentalnych oraz suprasegmentalnych. Podstawy akustyki mowy: widmo i formanty samogłoskowe, parametry akustyczne spółgłosek, czytanie spektrogramu jako wsparcie opisu artykulacji. Zastosowania w logopedii: tworzenie profilu brzmieniowego wypowiedzi, rozróżnianie błędów ortoepicznych i fonologicznych, precyzyjne dokumentowanie obserwacji i wniosków.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Rozwój mowy i komunikacji językowej	ECTS: 5
LGP_WG02 LGP_WG06 LGP_WG07 LGP_WG10 LGP_UW02 LGP_UW09 LGP_UW10 LGP_KK03 LGP_KO05	Ontogeneza komunikacji od okresu prelingwalnego do późnego dzieciństwa: od reaktywności słuchowo-wzrokowej, wokalizacji i gaworzenia kanonicznego, przez gesty deiktyczne i symboliczne oraz wspólną uwagę, po wczesne formy intencjonalnej komunikacji. Rozwój słownika: rozumienie przed produkcją, „wybuch nazywania”, kategorie prototypowe, nad- i hiperonimie w dziecięcych systemach leksykalnych; strategie pozyskiwania nowych słów i rola kontekstu. Rozwój gramatyki: od wypowiedzi jednowyrazowych do kombinacji dwuwyrazowych, początki morfoskładni (fleksja rzeczownika i czasownika, zgodność, szyk a funkcje informacyjne), budowa prostych i złożonych zdań, rola form funkcyjnych. Rozwój fonologiczny w ujęciu rozwojowym: typowe procesy upraszczające i ich wygaszanie, związek percepcji mowy z produkcją oraz wpływ słownictwa na stabilizację form brzmieniowych (w ujęciu opisowym). Pragmatyka i kompetencja dyskursywna: naprężenie, inicjowanie i podtrzymywanie interakcji, pytania i odpowiedzi, strategie naprawy, dostosowanie wypowiedzi do rozmówcy, kształtowanie opowieści (mikro i makrostruktura narracji, kohezja i koherencja) oraz rozumienie intencji i wnioskowania z kontekstu. Wczesna komunikacja w rodzinie i środowisku: znaczenie responsywności opiekuna, jakości mówienia skierowanego do dziecka, gry i zabawy symbolicznej, czytania dialogowego i doświadczeń przedsięwziętych; wpływ mediów i warunków środowiskowych. Dwujęzyczność i kontakt językowy w rozwoju: trajektorie nabywania L1/L2, transfer i przełączanie kodu, różnicowanie między typowym wzorcem dwujęzycznym a opóźnieniem rozwoju; rola ekspozycji i dominacji językowej. Czynniki biologiczne i środowiskowe sprzyjające oraz zagrażające rozwojowi komunikacji: słyszenie i przetwarzanie słuchowe, zdrowie ogólne, wcześniactwo, jakość interakcji, kontekst edukacyjny; wczesne sygnały ryzyka i profilaktyka poprzez stymulację językową w naturalnych sytuacjach. Metody pracy z materiałem językowym dziecka: próbki mowy i rozmowy, obserwacja naturalna, podstawowe wskaźniki ilościowe i jakościowe (np. długość wypowiedzi, różnorodność leksykalna, struktura narracji) oraz formułowanie wniosków o potrzebach komunikacyjnych w codziennym funkcjonowaniu. Zastosowania praktyczne: planowanie działań wspierających komunikację w domu i placówce, dobór aktywności rozwijających słownik, gramatykę i pragmatykę oraz współpraca z opiekunami w celu utrwalania efektów.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Anatomia i fizjologia narządów mowy, głosu i słuchu	ECTS: 3
LGP_WG05 LGP_WG06 LGP_WG11 LGP_WG13	Funkcjonalny „łańcuch” produkcji i percepcji mowy: oddech → fonacja → artykulacja → rezonans → odbiór; oddech do mówienia – ciśnienie podgłośnia, rytm wdech–wydech, koordynacja z początkiem dźwięku; fonacja – wytwarzanie tonu krtaniowego, sterowanie wysokością i głośnością, stabilność źródła dźwięku; rezonans – rola jam gardłowej, ustnej i nosowej, kształtowanie barwy, udział podniebienia miękkiego w sprzężeniu nosowym/ustnym;	

LGP_UW02 LGP_UW10 LGP_UW13 LGP_KK04	artykulacja – biomechanika żuchwy, języka i warg, współdziałanie segmentów, koartykulacja i wpływ postawy ciała na czytelność brzmienia; integracja oddech–fonacja–artykulacja w prostych schematach funkcjonalnych; akustyka mowy „dla praktyka” – źródło i filtr, widmo i formanty samogłoskowe, parametry spółgłosek (m.in. czas VOT), kontury prozodyczne w zapisie akustycznym; podstawy czytania prostych spektrogramów i łączenie obrazu z obserwacją słuchową; tor słuchowy w zarysie – przewodzenie przez ucho zewnętrzne i środkowe, dopasowanie impedancji, transdukcja w ślimaku, tonotopia błony podstawnej; organizacja odbioru w ośrodkowym układzie nerwowym – wskazówki binauralne (czas, natężenie), rozpoznawanie wzorców, znaczenie uwagi słuchowej; zmienność rozwojowa narządów mowy i słuchu – kamienie milowe, mutacja głosu, typowe zjawiska starzenia (presbylaryngis, presbycusis) w odniesieniu do komunikacji; higiena i ergonomia głosu – środowisko akustyczne, przerwy, nawadnianie, profilaktyka przeciążeń; podstawowe, nieinwazyjne metody oceny w zarysie – stroboskopia, proste pomiary oddechowo-akustyczne, otoskopia, tympanometria, audiometria tonalna i słowna, otoemisje, potencjały pnia mózgu; formułowanie zwięzłych, funkcjonalnych opisów wyników i wniosków do praktyki logopedycznej.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Podstawy neurologii	ECTS: 3
LGP_WG05 LGP_WG10 LGP_WK04 LGP_UW02 LGP_UW03 LGP_UW04 LGP_UW10 LGP_KK01	Organizacja układu nerwowego: OUN, neurony i glej, przekazywanie sygnału, neuroplastyczność; oś podkorowo-korowa i pętle regulacyjne. Mózgowie w zarysie funkcjonalnym: płaty czołowe, ciemieniowe, skroniowe i potyliczne; kora ruchowa i czuciowa, obszary asocjacyjne; pień mózgu i rdzeń kręgowy – przewodzenie, odruchy, ośrodki życiowe. Układy wykonawcze i modulujące: drogi piramidowe i pozapiramidowe, jądra podstawy – inicjacja i hamowanie ruchu, chód, hipokineza i dyskinezy; mózdzek – koordynacja, równowaga, timing; układ limbiczny – emocje, motywacja, pamięć. Nerwy czaszkowe istotne dla mowy i połykania: V, VII, IX, X, XI, XII – zarys funkcji czuciowo-ruchowych i konsekwencji uszkodzeń. Neurologiczne podłoże komunikacji: sieci ruchowe i czuciowe artykulacji, kontrola oddechu i fonacji, lateralizacja funkcji językowych. Układ czuciowy i propriocepcja: drogi wstępujące, czucie głębokie i powierzchowne, integracja somatosensoryczna. Krążenie mózgowe i płyn mózgowo-rdzeniowy: unaczynienie przednie i tylne, krążenie okołokołowe, mechanizmy niedokrwienia i krwotoku; ciśnienie wewnątrzczaszkowe i jego następstwa. Rozwój układu nerwowego: neurogeneza i mielinizacja w ontogenezie, wrażliwość okresów krytycznych; zarys zaburzeń neurorozwojowych w ujęciu neurologicznym. Wybrane zespoły i objawy ogniskowe: uszkodzenia nad- i podjadrowe, zespół opuszkowy i rzekomoopuszkowy, ataksja, apraksja ustno-twarzowa, dyzartria – podstawowe mechanizmy. Stany nagłe i „czerwone flagi”: udar, drgawki, nagłe osłabienie nerwów czaszkowych, ból głowy o charakterze alarmowym. Podstawy badań i obrazowania: elementy badania neurologicznego, interpretacja objawów przyłóżkowych; wprowadzenie do TK/MR, USG dopplerowskiego, EEG – możliwości i ograniczenia. Leczenie i rehabilitacja w ujęciu funkcjonalnym: farmakoterapia w zarysie, zasady wczesnej mobilizacji i współpracy zespołowej; środowisko sprzyjające neuroplastyczności. Bezpieczeństwo i etyka: informowanie pacjenta, dokumentowanie obserwacji w języku funkcjonalnym, granice kompetencji i ścieżki kierowania na konsultację. Zastosowania dla logopedii: logiczne łączenie objawu z lokalizacją uszkodzenia, rozumienie konsekwencji neurologicznych dla oddechu, fonacji i artykulacji, współpraca interdyscyplinarna w planowaniu oddziaływań.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Podstawy ortodoncji	ECTS: 2
LGP_WG05 LGP_WG11 LGP_WG13 LGP_UW02 LGP_UW04 LGP_UW09 LGP_UW10 LGP_KK04	Rozwój i wzrost części twarzowej czaszki w ujęciu funkcjonalnym; relacje łuków zębowych, okluzja statyczna i dynamiczna; podstawowe nieprawidłowości zgryzu: klasa I z przemieszczeniami, klasa II, klasa III, zgryz otwarty, głęboki, krzyżowy, stłoczenia i diastemy; parafunkcje i nawyki orofacialne: oddychanie przez usta, ssanie, obgryzanie, pozycja spoczynkowa języka i warg, połykanie infantylne – konsekwencje dla toru oddechowego, artykulacji i rezonansu; triada SSB (speech–swallow–breathing) jako rama oceny funkcjonalnej; profil wargowo-językowy i postawa głowy a kształtowanie łuków; wczesne sygnały ryzyka i wskazania do interwencji interceptywnej; przegląd rozwiązań terapeutycznych w zarysie: aparaty ruchome, aparaty stałe, maska twarzowa, ekspander, alignery – cele i wpływ na funkcje orofacialne; adaptacja mowy i połykania w trakcie leczenia ortodontycznego, higiena jamy ustnej przy aparatach, zasady współpracy z pacjentem i rodziną; rola logopedy w zespole: przesiew i opis funkcjonalny, terapia miofunkcjonalna wspierająca stabilność efektów, kryteria i moment kierowania do ortodonty oraz komunikacja zaleceń; dokumentowanie obserwacji: zdjęcia wewnątrzustne i profilowe, podstawowe wskaźniki okluzji, opis pozycji spoczynkowej i wzorca połykania; przeciwwskazania względne, czynniki ryzyka nawrotów, edukacja prozdrowotna i prewencja nawyków.	

Kierunkowe efekty uczenia się	Warsztat praktyki logopedycznej I-V	ECTS: 24
LGP_WG04 LGP_WG11 LGP_WK01 LGP_UW01 LGP_UW05 LGP_UW08 LGP_UK01 LGP_UO01 LGP_KO02 LGP_KO03	Warsztat praktyki logopedycznej I Orientacja w standardach pracy i etyce; podstawowe formaty sesji i mikro-umiejętności komunikacyjne; symulacje krótkich interwencji w parach i triadach; proste aktywności oddechowo-artykulacyjne i leksykalne w warunkach sali ćwiczeń; tworzenie i testowanie kart zadań oraz pomocy niskokosztowych; pracownia nagrań: ustawienia, dyktafon, podstawowa analiza brzmienia mowy; rubryki obserwacyjne i język opisu funkcjonalnego; mini-case'y z gotowych materiałów (opis celu, kryterium sukcesu, modyfikacja zadania); autorefleksja i feedback koleżeński według ustalonych kryteriów. Warsztat praktyki logopedycznej II Planowanie mikro-cyklu zajęć w oparciu o krótką próbkę językową (laboratoryjną); scenariusze 15–30-minutowych sesji treningowych i ich nagrywanie; role-play z elementami zarządzania zachowaniem i motywacją (zasady, wzmocnienia, grywalizacja); adaptacja materiałów do poziomu funkcjonowania i celu komunikacyjnego; podstawy mierzenia postępów w warunkach ćwiczeniowych (proste wskaźniki, % trafności, czas reakcji); wprowadzenie do narzędzi cyfrowych wspierających ćwiczenia powtórzeniowe; pisemne mini-podsumowania sesji w języku funkcjonalnym; superwizja trenerska „na żywo” podczas symulacji. Warsztat praktyki logopedycznej III Standaryzowani „pacjenci” (studenci/aktorzy według kart scenariuszy); prowadzenie pełnego mikro-cyklu: od opisu potrzeb na podstawie próbki do ewaluacji efektu w ustawieniach szkolnych; dobór sekwencji ćwiczeń (artykulacja/prozodia, słownik/gramatyka, pragmatyka/narracja) i ich modyfikacja w trakcie; projektowanie własnych materiałów (karty, piktogramy, zestawy bodźców) i instrukcji użytkownika; próby wprowadzania prostych strategii AAC w codziennych zadaniach (gest, tablica komunikacyjna); praca w „dwójkach terapeutycznych” – podział ról, prowadzący vs. obserwator; dokument filmowy z komentarzem metodycznym (co działa/co zmienić). Warsztat praktyki logopedycznej IV Symulacje profili złożonych i współwystępowania trudności (płynność, elementy niedosłuchu, potrzeby poznawcze); projektowanie celów krótko- i średnioterminowych oraz kryteriów modyfikacji planu; interwencje w sytuacjach trudnych (deeskalacja, alternatywne drogi komunikacji w zadaniu); współpraca „interdyscyplinarna” w warunkach uczelni – konsylia symulowane na podstawie kart przypadków; standaryzowane formaty raportu wewnętrznego na potrzeby zespołu; przygotowanie krótkiej prezentacji przypadku dla grupy (przebieg, dane, wnioski); warsztat projektowania materiałów dla różnych trybów pracy (indywidualny, mikro-grupa, online). Warsztat praktyki logopedycznej V Projekt semestralny „mini-program wsparcia” realizowany w warunkach uczelnianych: plan, harmonogram, wskaźniki sukcesu, narzędzia monitoringu; audyt jakości własnej dokumentacji i zgodności ze standardem opisu funkcjonalnego; superwizja koleżeńska i mentoring młodszych roczników w symulacjach; działania środowiskowe w formacie uczelnianym: przeglądy/przesiewy próbki mowy klasy demonstracyjnej, scenariusz krótkiego warsztatu edukacyjnego; podstawy organizacji pracy i bezpieczeństwa działań (checklisty, procedury wewnętrzne); portfolio końcowe: nagrania, arkusze oceny, materiały autorskie, autoanaliza i plan rozwoju zawodowego.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Psychologia rozwoju człowieka	ECTS: 4
LGP_WG06 LGP_WG08 LGP_WG10 LGP_UW02 LGP_UW03 LGP_UW10 LGP_KK01	Zagrożenia i wyzwania współczesności w aspekcie rozwoju człowieka Omówienie źródeł literaturowych Znaczenia pojęcia „rozwój” Klasyczne i współczesne rozumienie psychologii rozwoju Natura zmian rozwojowych i mechanizmów ich powstawania. Uniwersalność i normatywność a wyjątkowość i indywidualność zmian w psychice człowieka. Rozwój jako proces zmian wielowymiarowych i wielokierunkowych Periodezacja rozwoju psychicznego w ciągu życia ludzkiego, problem stadialności rozwoju, tempo i rytm rozwoju, wybrane periodezacje. Modele przebiegu zmian rozwojowych, makroskopowe, mikroskopowe. Okres prenatalny oraz perinatalny: początki życia psychicznego człowieka, cykl płciowy człowieka, embrionalny i płodowy okres życia, komunikacja prenatalna, zagrożenia w rozwoju dziecka. Poród, wyzwania, zagrożenia. Teoria przywiązania – jej reperkusje dla rozumienia życia emocjonalnego, społecznego, w dzieciństwie i dorosłości. Teoria rozwoju poznawczego człowieka J. Piageta w świetle współczesnej teorii umysłu i neuropsychologii. Okres wczesnego	

	dzieciństwa: charakterystyka rozwoju fizycznego, motorycznego. rozwój poznawczy oraz kompetencji komunikacyjnych, rozwój emocjonalny, społeczny, początki rozwoju moralnego (analiza w kontekście teorii umysłu, teorii przywiązania, neuropsychologii). Okres średniego dzieciństwa (wiek przedszkolny): rozwój somatyczny i ruchowy. rozwój procesów poznawczych, rozwój emocjonalny i społeczno-moralny, formy i znaczenie aktywności zabawowej, dojrzałość szkolna dziecka. Okres dorastania: zadania rozwojowe, rozwój procesów poznawczych (myślenie formalno-logiczne), tendencje autonomiczne, idealizm młodzieńczy, zagadnienie rozwoju seksualnego młodzieży. Okres młodości: zadania rozwojowe, zmiany w systemie poznawczym, konsolidacja tożsamości, systemu wartości, rozwój społeczno-moralny, planowanie przyszłości (praca, rodzina, cele życiowe, oczekiwania wobec potencjalnego partnera życiowego). Edukacja a aktywność zawodowa. Wczesna dorosłość: Zmiany w systemie poznawczym, Nowe zadania rozwojowe: rodzina, praca, grupy społeczne, odpowiedzialność obywatelska, rozwój tożsamości, rozwój zawodowy. Średnia dorosłość: zmiany w myśleniu, wiedza ekspercka, nabywanie mądrości życiowej, zadania rozwojowe tego okresu, znaczenie transmisji międzypokoleniowej, role rodzinne, role zawodowe. Późna dorosłość: cechy myślenia, mądrość życiowa, konfrontacja z trudnymi wydarzeniami żywotnymi (choroba, „puste gniazdo”, emerytura,) nowe wyzwania i zadania rozwojowe, znaczenie relacji społecznych, aktywności prozdrowotnych.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Psycholingwistyka	ECTS: 3
LGP_WG06 LGP_WG07 LGP_WG10 LGP_WG11 LGP_UW02 LGP_UW04 LGP_KK01	Lingwistyka vs. psycholingwistyka vs. psychologia poznawcza. Pytania badawcze psycholingwistyki. Język jako ludzka zdolność. Język i komunikacja ludzi vs. formy komunikacji zwierząt. Hipotezy ewolucji języka i mowy. Mózgowe podłoża języka. Zaburzenia rozwoju językowego, analizy przypadków uszkodzeń mózgu. Obszary mózgu odpowiedzialne za elementy języka i komunikacji. Badania struktur mózgowych vs. badania procesów neuronalnych w kontekście komunikacji. Język w perspektywie rozwojowej. Przystawianie wzorców dźwiękowych języka i rozpoznawanie słów. Wzorce i tendencje w przyswajaniu mowy – dane eksperymentalne. Przystawianie korespondencji między dźwiękami, słowami i znaczeniem. Formowanie semantycznych kategorii. Pojęcie gramatyki i składni i ich umysłowe reprezentacje. Uniwersalna gramatyka. Przystawianie i rozumienie gramatyki i składni. Rola otoczenia językowego dzieci w rozwoju językowym – dane empiryczne. Rozumienie języka. Percepcja słuchowa mowy, adaptacja do niedoskonałych sygnałów. Słownictwo w umyśle. Pojęcie mentalnego leksykonu. Proces rozumienia mowy i języka pisanego na poziomie liter, słów i zdań. Procesy społeczno-poznawcze w rozumieniu mowy. Psycholingwistyka mowy. Myślenie vs. mówienie. Fazy produkcji języka. Dyskurs i produkcja narracji. Adaptacja mowy do odbiorcy. Dwujęzyczność. Definicje i koncepcje. Mentalne modele dwujęzyczności. Rozwój dwujęzycznych dzieci, rola podobieństw i różnic między języka – badania empiryczne. Bilingual advantage. Dwujęzyczność w dorosłości. Wielojęzyczność – różnice ilościowe czy jakościowe? Zaburzenia języka. Zaburzenia rozwojowe produkcji i rozumienia języka. Dysleksja i dysgrafia. Zaburzenia wynikające z uszkodzeń mózgu. Lingwistyczne markery zaburzeń psychicznych – metodologia LIWC. Psycholingwistyka w praktyce – obszary zastosowań. Edukacja, logopedia, programowanie i sztuczna inteligencja.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Zaburzenia komunikacji językowej: trudności w pisaniu i czytaniu	ECTS: 2
LGP_WG08 LGP_WG09 LGP_WG11 LGP_UW01 LGP_UW04 LGP_UW05 LGP_UW09 LGP_KK01 LGP_KR01	Profil trudności w czytaniu i pisaniu w ujęciu funkcjonalnym; sygnały wczesnego ryzyka i obraz szkolny; różnicowanie opóźnień vs. specyficzne trudności (dysleksja rozwojowa, dysgrafia, dysortografia) w perspektywie edukacyjnej. Ścieżka wsparcia w placówce: obserwacja zadaniowa, analiza błędów, krótka próba interwencji i wnioskowanie o potrzebach (bez formalnej diagnozy klinicznej). Składniki czytania: świadomość fonologiczna i sylabowa, relacje fonem–grafem, dekodowanie i płynność, prozodia czytania, słownictwo i rozumienie; typowe profile trudności i ich konsekwencje dla rozumienia tekstu. Składniki pisania: planowanie i organizacja wypowiedzi, zasób leksykalny i struktury zdaniowe, ortografia i interpunkcja, grafomotoryka i ergonomia pisma; strategie kompensacyjne i usprawniające. Metody wsparcia o potwierdzonej skuteczności na poziomie szkolnym: trening świadomości fonologicznej i automatyzacji korespondencji fonem–grafem; ćwiczenia dekodowania i płynności z tekstem dostosowanym; techniki pracy nad rozumieniem (pytania, mapy myśli, streszczenie); ortografia poprzez reguły i wzorce morfologiczne; krótkie, częste sesje powtórzeniowe. Dostosowania edukacyjne: modyfikacja materiału i tempa, wsparcie technologiczne niskiego progu (czytanie wspomagane, nagrania, edytory), ocenianie wspierające proces. Współpraca z nauczycielem i opiekunem: instruktaże domowe, budowanie rytyn czytelniczych i pisarskich, motywacja i monitorowanie postępów prostymi wskaźnikami. Różnorodność językowa i kulturowa: jak odróżniać trudności związane z nauką L2 od	

	specyficznych trudności w czytaniu/pisaniu. Etyka i język funkcjonalny w komunikacji o trudnościach; przygotowanie krótkiej informacji zwrotnej dla ucznia i rodzica.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Zaburzenia komunikacji językowej: jąkanie	ECTS: 2
LGP_WG08 LGP_WG09 LGP_WG11 LGP_UW01 LGP_UW05 LGP_UW06 LGP_UW09 LGP_KO02 LGP_KR01	Definicje i obraz kliniczny jąkania – utrudnienia płynności, napięcia, współruchy, uniki; przebieg rozwojowy i zmienność nasilenia; czynniki ryzyka i czynniki podtrzymujące w środowisku. Różnicowanie: jąkanie rozwojowe vs. utrwalone; odróżnienie od clutteringu i niepłynności typowych. Ocena funkcjonalna płynności: obserwacja w różnych sytuacjach, rejestracja próbki, pomiar częstości i czasu niepłynności, opis napięcia/uników, wpływ na udział w komunikacji; postawy i emocje wobec mówienia (lęk, wstyd, unikanie). Modele pracy: fluency shaping (wydłużona mowa, miękki start, lekkie zwarecia, kontrola tempa i pauzy, oddech wspierający) oraz stuttering modification (identyfikacja, desensytyzacja, „cancellations”, „pull-outs”, „preparatory sets”) – dobór do profilu potrzeb. Strategie środowiskowe: tempo i kolejność w rozmowie, pytania otwarte, czas na wypowiedź, „rule of five seconds”, sygnały wsparcia bez poprawiania; praca z rodzicami/nauczycielami – modelowanie płynności, rutyny komunikacyjne, redukcja presji na szybkość i perfekcję. Techniki radzenia sobie z lękiem i tremą: stopniowanie ekspozycji, ćwiczenia oddechowo-relaksacyjne, elementy treningu uważności i samowspółczucia; budowanie sprawczości mówcy: ujawnianie trudności (disclosure), scenariusze asertywnej próby o czas. Planowanie celów i monitorowanie postępów: cele funkcjonalne (udział w lekcji, telefon, kasa), krótkie sesje ćwiczeń domowych, wskaźniki behawioralne i samoopisowe; praca na nagraniach – autokorekta i wnioskowanie o strategiach. Współpraca interdyscyplinarna: kiedy kierować do psychologa/psychiatry (nasilony lęk społeczny, obniżony nastrój), do foniatri/laryngologa (dysfonia towarzysząca). Etyka i język wspierający – unikanie etykietujących komunikatów, praca nad narracją własną mówcy. Telepraktyka i zadania w środowisku naturalnym – próbki „in vivo”, kontrakty tygodniowe.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Zaburzenia komunikacji językowej: dyslalia i dyzartria	ECTS: 2
LGP_WG05 LGP_WG08 LGP_WG09 LGP_WG11 LGP_UW01 LGP_UW05 LGP_UW06 LGP_KO02 LGP_KR01	Dyslalia jako obwodowe zaburzenia artykulacji, dyzartria jako zaburzenia wykonawcze mowy o podłożu neurologicznym; profil objawów i konsekwencje dla zrozumiałości. Różnicowanie funkcjonalne: błędy substytucji/elizji/deformacji vs. wzorce wynikające z zaburzenia toru oddechowo-fonacyjno-artykulacyjnego i prozodii; odróżnianie od trudności fonologicznych. Ocena orofunkcjonalna w zarysie: wywiad i obserwacja zadaniowa, sprawność i koordynacja narządów mowy (pozycja spoczynkowa, zakres ruchu, napięcie), próby diadochokinezy, profil prozodyczny; próbka mowy w różnych sytuacjach i rejestrach. Czynniki współtowarzyszące i środowiskowe: parafunkcje i nawyki orofacialne, oddychanie przez usta, pozycja języka i warg, wpływ postawy; sygnały wymagające konsultacji (ortodoncja, laryngologia/foniatria, neurologia). Dyslalia – podejście terapeutyczne: torowanie miejsca i sposobu artykulacji, ścieżka głaska → sylaba → wyraz → mowa ciągła; techniki kinestetyczno-dotykowe, lustrzane, biofeedback akustyczny; stabilizacja w kontekstach fonetycznych, uogólnianie i automatyzacja; wsparcie prozodyczne dla czytelności. Dyzartria – podejście terapeutyczne: usprawnianie toru oddechowego do mówienia, podparcie i tempo; koordynacja fonacja-artykulacja, wzmacnianie i rozluźnianie w zależności od profilu napięcia; wyrazistość i tempo jako główne dźwignie poprawy zrozumiałości; praca nad akcentem i rytmem, strategie kompensacyjne (pauza, frazowanie, podkreślenie kluczowych słów). Planowanie celów i monitorowanie efektów: cele funkcjonalne mierzone w zadaniach codziennych (czytelność komunikatu, udział w rozmowie, długość wypowiedzi), krótkie serie powtórzeniowe, wskaźniki behawioralne i samoopisowe; praca na nagraniach – autokorekta i wybór strategii. Współpraca z opiekunem/nauczycielem: instrukcje środowiskowe, utrwalanie nawyków artykulacyjnych, dostosowanie tempa i komunikacji w klasie; etyka informacji zwrotnej i język wspierający. Telepraktyka i zadania „in vivo”: krótkie kontrakty, ćwiczenia w realnych sytuacjach.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Zaburzenia komunikacji językowej: afazja	ECTS: 2
LGP_WG05 LGP_WG08 LGP_WG09 LGP_WG11 LGP_UW01 LGP_UW05	Definicje i obraz funkcjonalny afazji – utrata/zakłócenie języka po nabyciu, zróżnicowanie profili; typowe domeny zaburzeń: rozumienie, produkcja, nazywanie, powtarzanie, czytanie i pisanie; różnicowanie z dyzartrią, apraxją mowy, ośpieniem i zaburzeniami uwagi/pamięci. Krótka ścieżka oceny funkcjonalnej: wywiad ukierunkowany na cele życia codziennego, próbki mowy spontanicznej i narracyjnej, testy przesiewowe w pigułce, analiza błędów (anomie, parafazje, agramatyzm), profil mocnych stron; język opisu zrozumiały dla pacjenta i rodziny. Planowanie wsparcia – cele SMART powiązane z aktywnościami dnia codziennego (rozmowa	

LGP_UW10 LGP_KO02 LGP_KR01	domowa, telefon, zakupy, formularze); dobór strategii według profilu: trening słownikowy (semantyczny/fonologiczny), wskazówki wielomodalne, skrypty konwersacyjne, techniki usprawniania rozumienia (kluczowe słowa, segmentacja, parafraza). Pragmatyka i partycypacja – naprawy w dialogu, pytania tak/nie vs. otwarte, sygnały metakomunikacyjne, budowa krótkich wypowiedzi funkcjonalnych; wsparcie czytania/pisania w zadaniach użytkowych (listy, wiadomości, formularze). AAC i komunikacja wspomagająca – tablice słów/obrazów, komunikatory niskiego progu, aplikacje; zasada „total communication” i stopniowanie pomocy. Środowisko rozmowy – instrukcje dla partnerów: tempo, pauzowanie, przeformułowanie, potwierdzanie sensu, unikanie „zgadywania” za pacjenta; scenariusze dla rodziny/nauczycieli dorosłych uczących się. Zadania domowe krótkie i częste – powtórzenia rozłożone w czasie, generalizacja do sytuacji „in vivo”, wykorzystanie nagrań do autokorekty; monitorowanie postępów prostymi wskaźnikami (liczba udanych wymian, długość frazy, odsetek poprawnych odpowiedzi). Współpraca interdyscyplinarna – kiedy kierować na dalszą diagnostykę (neurolog, neuropsycholog, foniatra), zasady przekazywania informacji zwrotnej; etyka i dobrostan – komunikaty wspierające, unikanie etykietujących ocen, wrażliwość kulturowo-językowa. Telepraktyka i zadania środowiskowe – krótkie sesje online, próby w realnych miejscach (przychodnia, sklep), kontrakty tygodniowe.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Psychopatologia	ECTS: 5
LGP_WG11 LGP_UW02 LGP_UW10 LGP_KK04 LGP_KR01	Zakres i miejsce psychopatologii; relacja do psychologii klinicznej i psychoterapii; metody: wywiad, obserwacja, skala, epidemiologia. Podstawowe pojęcia: symptom, syndrom, etiologia, czynnik ryzyka; modele: biologiczny, psychologiczny, społeczny; stres–diateza, ujęcie biopsychospołeczne. Klasyfikacje ICD/DSM; główne kategorie; rola DSM-III w standaryzacji diagnozy. Stres i kryzys; PTSD – obraz, epidemiologia, czynniki ryzyka, neuro- i psychospołeczne podstawy, funkcjonowanie; interwencje farmako- i psychologiczne; zachowania samouszkodzające i samobójcze – definicje, ryzyko, ocena. Zaburzenia afektywne – depresja, CHAD: symptomatologia, współchorobowość, modele (bio vs. psycho), funkcjonowanie, skuteczność leczenia. Zaburzenia lękowe i OCD – obraz, komorbidność, rola uczenia i przetwarzania emocji, leczenie. Zaburzenia psychotyczne – objawy pozytywne/negatywne, czynniki ryzyka, dane biologiczne, modele środowiskowe prewencji i terapii. Zaburzenia odżywiania – AN, BN, BED: epidemiologia, czynniki ryzyka, ujęcie biopsychospołeczne, prewencja, specyfika u mężczyzn. Zaburzenia osobowości – definicje, kategorie, kontrowersje (kategorialne vs. dymensionalne), funkcjonowanie, możliwości terapii. Uzależnienia od substancji i behawioralne – definicje, mechanizmy, neurobiologia nagrody, czynniki ryzyka, modele leczenia. Zaburzenia czynnościowych objawów neurologicznych i dysocjacyjne – rozpoznanie w zarysie, różnicowanie, implikacje terapii. Zaburzenia snu i wybrane zaburzenia seksualne – podstawy obrazu klinicznego i współchorobowości. Współczesne wyzwania i mity; ograniczenia diagnozy nozologicznej; język funkcjonalny i etyka komunikacji z pacjentem/rodziną.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Podstawy psychiatrii	ECTS: 5
LGP_WG01 LGP_WG02 LGP_WG05 LGP_WG07 LGP_UO01 LGP_KK01	Podstawowe pojęcia z zakresu psychiatrii; uwarunkowania biologiczne, psychologiczne i społeczne zaburzeń psychicznych. Charakterystyka podstawowych grup zaburzeń psychicznych: zaburzenia nastroju, zaburzenia lękowe, zaburzenia psychotyczne, zaburzenia obsesyjno-kompulsyjne, zaburzenia osobowości, zaburzenia związane ze stresem i traumą oraz zaburzenia neurorozwojowe. Podstawowe objawy psychopatologiczne: zaburzenia świadomości, spostrzegania, myślenia, pamięci, uwagi, nastroju, napędu i zachowania. Zasady obserwacji i opisu stanu psychicznego pacjenta oraz rozpoznawanie objawów wymagających konsultacji psychiatrycznej lub psychologicznej. Wpływ zaburzeń psychicznych na funkcjonowanie poznawcze, językowe, komunikacyjne i społeczne człowieka oraz przebieg diagnozy i terapii logopedycznej. Podstawowe zasady postępowania i komunikacji z osobą z zaburzeniami psychicznymi, z uwzględnieniem jej możliwości, potrzeb, autonomii i godności. Podstawowe informacje dotyczące metod leczenia stosowanych w psychiatrii: farmakoterapia, psychoterapia, psychoedukacja i oddziaływania środowiskowe; znaczenie leczenia psychiatrycznego dla funkcjonowania pacjenta w procesie terapii logopedycznej. Rozpoznawanie sytuacji kryzysowych i sygnałów wymagających pilnego skierowania do odpowiedniego specjalisty. Współpraca interdyscyplinarna logopedy z psychiatrą, psychologiem, neurologiem i innymi specjalistami; zakres kompetencji logopedy i zasady kierowania pacjenta na konsultację specjalistyczną.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Psychologia osobowości	ECTS: 3

LGP_WG07 LGP_WG10 LGP_UW02 LGP_UK02 LGP_UU01 LGP_KK02 LGP_KR02	Wprowadzenie do pojęcia osobowości oraz przegląd naukowych i potocznych koncepcji; miejsce psychologii osobowości wśród subdyscyplin, kryteria dobrej teorii (spójność, trafność, prostota, płodność heurystyczna) i podstawowe metody badania (wywiad, obserwacja, testy samoopisu, podejście leksykalne i psychometryczne). Poziomy opis: stan, charakterystyczna adaptacja i cecha oraz ich rola w wyjaśnianiu zachowania. Główne nurty teoretyczne: psychologia analityczna (obrazy i indywidualizacja), humanistyczne ujęcie osoby (autonomia, samorealizacja) oraz teorie uczenia się i społecznego uczenia. Droga do ujęć cechowych: Allport i rozróżnienie podejścia idiograficznego i nomotetycznego, koncepcje Cattella (16 czynników) i Eysencka (P–E–N) jako podstawy późniejszych modeli. Wielka Piątka w ujęciu historycznym i współczesnym: źródła leksykalne vs. psychometryczne, model Costy i McCrae, stabilność i zmienność cech oraz ich trafność prognostyczna. Patologiczna Wielka Piątka i problem diagnozy zaburzeń osobowości w perspektywie wymiarowej versus kategoryjnej w DSM i ICD. Alternatywy wobec FFM: model HEXACO Ashtona i Lee z wymiarem Uczciwość–Pokora i jego implikacje. Wartości jako dopełnienie wyjaśnień zachowania: od Rokeacha do kołowego modelu Schwartza oraz powiązania wartości z cechami. Struktura „pod” i „nad” Wielką Piątką: podwymiary DeYounga i aspekty Goldberga oraz metacechy wyższego rzędu w cybernetycznym systemie osobowości DeYounga (Stabilność i Plastyczność). Integracja podejść w Kołowym Modelu Metacech Osobowości (Strus, Ciecuch, Rowiński). Mroczne aspekty osobowości na przykładzie Ciemnej Triady (machiavelizm, narcyzm, psychopatia) i ich znaczenie dla przewidywania zachowań społecznych.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Logorytmika	ECTS: 2
LGP_WG06 LGP_WG11 LGP_WG13 LGP_UW05 LGP_UW07 LGP_UW12 LGP_KO04	Podstawy metody: integracja muzyki, rytmu i ruchu w rozwijaniu mowy i komunikacji; rytm jako regulator oddechu, tempa i frazowania wypowiedzi. Elementy muzyczne: puls, metrum, tempo, akcent, rytmizacja sylab i zdań, proste schematy rytmiczne; dynamika i barwa jako nośniki emocji i intencji. Koordynacja słuchowo-ruchowa i propriocepcja: body percussion, kroki marszowe, sekwencje ruchowe wspierające płynność mówienia i artykulację. Oddech i podparcie w ruchu: ćwiczenia łączące wdech–wydech z frazą rytmiczną, wydłużanie fazy wydechowej bez forsowania. Artykulacja i prozodia w logorytmice: głoski w układach rytmicznych, sylabizacja, tempo i pauza, akcent zdaniowy; śpiewanki-wyliczanki i echolalia rytmiczna. Materiały i rekwizyty: instrumenty perkusyjne proste, szarfy, piłki, chusty animacyjne; zasady doboru bodźców dźwiękowych do celu językowego. Budowa zajęć: rozgrzewka, zadanie główne, zmiana modalności, domknięcie; mikro-cykle tematyczne i progres trudności. Organizacja pracy z grupą: grywalizacja bez rywalizacji i bezpieczna przestrzeń ruchowa. Adaptacje: różne grupy wiekowe, profil funkcjonalny dziecka, wrażliwość sensoryczna, elementy AAC (gest, znak) w sekwencjach rytmicznych. Transfer do codziennej komunikacji: wzorce rytmiczne jako „kotwice” płynności, skrypty ruchowo-słowne do rutyn dnia, zadania domowe o niskim progu wejścia. Współpraca z opiekunem/nauczycielem: krótkie instrukcje do pracy w domu i w klasie, playlista ćwiczeń, higiena dźwięku i ochrona głosu w aktywnościach muzyczno-ruchowych.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Neuropsychologia	ECTS: 3
LGP_WG05 LGP_WG06 LGP_WG10 LGP_WG11 LGP_UW02 LGP_UW03 LGP_UW10 LGP_KK01 LGP_KR01	Rozwój i historia neuropsychologii. Organizacja układu nerwowego: komórki nerwowe i synapsy (neurofizjologia). Organizacja układu nerwowego: anatomia mózgowia (neuroanatomia). Wpływ leków i substancji neuroaktywnych na mózg i zachowanie (neuropsychofarmakologia). Metody badania mózgu: rejestracja aktywności pojedynczych neuronów, metody elektroencefalograficzne (EEG/ERP/MEG), interfejsy mózg-komputer (BCI), metody neurostymulacyjne (TMS/tDCS), metody neuroobrazowania (PET/fMRI/fNIRS). Mózgowa organizacja funkcji psychicznych: asymetrie anatomiczne i funkcjonalne, różnice indywidualne i międzyplciowe. Mózgowa lokalizacja funkcji psychicznych: płaty potyliczne i ciemieniowe. Mózgowa lokalizacja funkcji psychicznych: płaty skroniowe i czołowe. Wyższe funkcje poznawcze: uczenie się i pamięć. Wyższe funkcje poznawcze: uwaga i świadomość. Wyższe funkcje poznawcze: język i lateralizacja. Emocje i psychopatologia: schizofrenia, zaburzenia nastroju, zaburzenia dwubiegunowe, zaburzenia lękowe. Neuropsychologia rozwojowa: ewolucja i rozwój układu nerwowego, zaburzenia neurorozwojowe. Plastyczność mózgu i metody rehabilitacji neuropsychologicznej. Zaburzenia i deficyty neuropsychologiczne, ocena neuropsychologiczna, wywiad neuropsychologiczny.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Gerontopsychologia	ECTS: 2
LGP_WG06 LGP_WG10	Psychologia starzenia się: zmiany poznawcze, emocjonalne i społeczne w późnej dorosłości; plastyczność i rezerwa poznawcza, różnice indywidualne. Zadania i krytyczne wydarzenia późnej dorosłości: emerytura, „puste gniazdo”, choroba przewlekła, samotność wdowieństwa;	

LGP_WK04 LGP_UW02 LGP_UW03 LGP_UW10 LGP_UO01 LGP_KO04 LGP_KR01	strategie radzenia sobie i dobrostan. Motywacja i uczenie się w wieku senioralnym: tempo przetwarzania, uwaga, pamięć robocza vs. pamięć semantyczna; zasady projektowania komunikatów i ćwiczeń dla osób starszych. Komunikacja z seniorem: jasność i ekonomia przekazu, tempo i pauzowanie, wsparcie wzrokowe i kontekst; bariery słuchowe (presbycusis) i głosowe (presbyfonia) a zrozumiałość. Relacje społeczne i integracja: samotność, izolacja, ageizm; rola sieci wsparcia i kontaktów międzypokoleniowych; aktywizacja i uczestnictwo w kulturze. Zdrowie psychiczne w starości: objawy depresyjne i lękowe, zaburzenia snu, adaptacja do utrat; rozpoznawanie „czerwonych flag” i ścieżki kierowania. Funkcjonowanie poznawcze a codzienna komunikacja: kompensacje środowiskowe (oświetlenie, hałas, kontrast), proste technologie wspierające kontakt; nawyki prozdrowotne sprzyjające komunikacji. Narracja i tożsamość: reminiscencja, „life review”, sens i sprawczość w późnej dorosłości; wzmacnianie roli mówcy w rodzinie i społeczności. Współpraca z opiekunem/formalnym wsparciem: psychoedukacja, komunikacja bez infantylizacji, profilaktyka przeciążenia opiekunów. Etyka pracy z seniorem: autonomia, godność, zgoda poinformowana, język wrażliwy na wiek; dokumentowanie obserwacji w języku funkcjonalnym.
Kierunkowe efekty uczenia się	Geragogika ECTS: 2
LGP_WG06 LGP_WG10 LGP_WK04 LGP_UW02 LGP_UW03 LGP_UW10 LGP_UO01 LGP_KO04 LGP_KR01	Edukacja i uczenie się w późnej dorosłości: cele, motywacje, bariery; zasady andragogiki i uczenia się przez całe życie w odniesieniu do seniorów. Projektowanie zajęć dla osób starszych: diagnoza potrzeb, cele funkcjonalne, małe kroki, tempo i powtórzenia; dydaktyka prosta, konkret, przykład–ćwiczenie–utrwalenie. Dostępność i inkluzja: język prosty i zrozumiały, materiały o dużym kontraście i w powiększeniu, wsparcie słuchowe i wizualne, minimalizacja hałasu; uniwersalne projektowanie nauczania (UDL). Metody pracy: mikro-wykład, pokaz, trening umiejętności, praca w parach, tutoring rówieśniczy, reminiscencja i „life review”, uczenie poprzez działanie w środowisku. Treści sprzyjające komunikacji: trening konwersacji, czytanie użytkowe, pisanie krótkich tekstów, ćwiczenia pamięci słownej i funkcji wykonawczych w zadaniach codziennych; elementy higieny głosu i ekonomii mówienia w grupie. Edukacja cyfrowa i komunikacja online: podstawy obsługi urządzeń i aplikacji, bezpieczeństwo, kontakt z rodziną i instytucjami; wsparcie w korzystaniu z technologii wspomagających komunikację. Uczenie międzygeneracyjne: projekty łączące seniorów z młodszymi (wspólne czytanie, nagrania historii mówionych), przeciwdziałanie ageizmowi. Organizacja i prowadzenie grup: kontrakt, zasady bezpieczeństwa, budowanie motywacji, praca z różnicami sprawności; współpraca z instytucjami lokalnymi (domy kultury, biblioteki, uniwersytety trzeciego wieku). Ocena efektów i dokumentowanie: proste wskaźniki postępu, autoocena, portfolio zadań; rekomendacje dla kontynuacji w domu. Współpraca z rodziną/opiekunami: instrukcje wsparcia komunikacji bez infantylizacji, profilaktyka przeciążenia opiekunów; etyka – autonomia, godność, zgoda poinformowana.
Kierunkowe efekty uczenia się	Podstawy foniatrii i terapia osób po usunięciu krtani ECTS: 2
LGP_WG05 LGP_WG11 LGP_WG13 LGP_UW05 LGP_UW10 LGP_UW11 LGP_UK01 LGP_KO02 LGP_KR01	Zakres foniatrii w opiece nad osobą po laryngektomii całkowitej; przygotowanie przedoperacyjne i edukacja rodziny; opieka okołoperacyjna: pielęgnacja stomii po laryngektomii, nawilżanie i filtrowanie powietrza (wymyennik ciepła i wilgoci – HME), higiena dróg oddechowych, kaszel efektywny i bezpieczeństwo aktywności. Ścieżki przywracania komunikacji: mowa przełykowa (podstawy wytwarzania, m.in. metoda „wtryskowa/insuflacyjna” – w zarysie); proteza głosowa tchawiczoprzełykowa (TE) w przetocze tchawiczoprzełykowej (TEP) – zasada działania (zawór jednokierunkowy), warunki powodzenia, okluzja stomii/HME (także systemy hands-free), higiena, przeciek okołoprotezowy i sygnały alarmowe; elektrolarynx – chwyt, ustawienia, artykulacja i prozodia dla czytelności. Kształtowanie oddechu do mówienia po laryngektomii; tempo, pauzowanie, akcentowanie słów kluczowych; strategie kompensacyjne poprawiające zrozumiałość. Pragmatyka i partycypacja: skrypty rozmów, disclosure sposobu mówienia, prośenie o powtórzenie bez utraty sprawczości; komunikacja w pracy i w rodzinie. Wsparcie połykania i ochrony dróg oddechowych w codzienności; modyfikacje konsystencji, pozycje bezpieczne, kiedy pilnie kierować do lekarza. Zagadnienia foniatryczne i onkologiczne: bliznowacenie, zwężenia, przecieki, infekcje – rozpoznawanie objawów i ścieżki kierowania. Akcesoria i zaopatrzenie: HME, przylepce i płytki podstawy, przyrządy do czyszczenia protezy; zasady użytkowania i wymiany. Technologia wspomagająca i AAC w okresach bezgłosowych; proste tablice, aplikacje treningowe. Praca zespołowa: role foniatry, chirurga, pielęgniarki stomijnej, logopedy i psychologa; ciągłość opieki, plan kontaktów kontrolnych; dokumentowanie w języku funkcjonalnym z rekomendacjami dla domu i środowiska pracy.

Kierunkowe efekty uczenia się	Psychologia różnic indywidualnych	ECTS: 2
LGP_WG07 LGP_WG10 LGP_WK04 LGP_UW02 LGP_UW03 LGP_UK01 LGP_UK02 LGP_KK02 LGP_KR02	Psychologia różnic indywidualnych - podstawowe pojęcia i metody; rozkład cech w populacji. Zależność geny–środowisko: dziedziczność, korelacje i interakcje G×E, plastyczność rozwojowa. Temperament vs. osobowość; klasyczne ujęcia i Regulacyjna Teoria Temperamentu Strelaua (regulacja pobudzenia, główne wymiary) w zarysie. Osobowość w modelach cech: Wielka Piątka i HEXACO – funkcjonalne znaczenie superczynników dla zachowania. Różnice poza modelami osobowości: samoocena, dobrostan, sprawczość, regulacja emocji/stresu, style przywiązania – przykłady wskaźników. Inteligencja: definicja, główne modele i rola analizy czynnikowej; podstawy pomiaru i najważniejsze wnioski praktyczne. Inteligencja emocjonalna: ujęcie zdolnościowe i cechowe – zastosowania. Style poznawcze i wybrane różnice poznawcze (potrzeba poznania, domknięcie) – obecny status. Metodologia: rzetelność i trafność narzędzi, wpływ doboru próby, interpretacja korelacji i wyników w kontekście kryzysu replikacyjnego. Zastosowania: etyka komunikacji o różnicach, odpowiedzialne użycie testów, ograniczenia wnioskowania.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Podstawy surdologopedii	ECTS: 2
LGP_WG05 LGP_WG11 LGP_WG13 LGP_UW02 LGP_UW10 LGP_UW11 LGP_KO02 LGP_KO04 LGP_KR01	Profil niedosłuchu w języku funkcjonalnym: przewodzeniowy, odbiorczy, mieszany; stopnie ubytku, konfiguracje audiogramu; rozumienie wpływu SNR (stosunek sygnału do szumu) na komunikację. Wczesna interwencja: przesiew noworodków (OAE, ABR), ścieżka od podejrzenia do zaopatrzenia, okresy sensorywne, organizacja pracy z rodziną. Zaopatrzenie słuchowe i wspomaganie: aparaty słuchowe (BTE/RIC), systemy FM/DM i mikrofon nauczyciela, implant ślimakowy i implanty przewodnictwa kostnego; codzienna obsługa, higiena, sprawdzanie działania, łączność bezprzewodowa/streaming. Współpraca z audiologiem/protetykiem: przekład wyników na cele językowe, zgłaszanie obserwacji do dopasowania; rozpoznawanie sygnałów alarmowych (spadek reaktywności, dyskomfort bodźców). Strategie terapeutyczne ukierunkowane na słyszenie i język: LSL / terapia słuchowo-werbalna, podejście audytywno-ustne, wspieranie odczytywania mowy z ust bez zastępowania kanału słuchowego; hierarchia celów detekcja → różnicowanie → identyfikacja → rozumienie. Narzędzia pracy: test sześciu dźwięków Ling, kontrasty minimalne i cechy dystynktywne, kontrola głośności i czasu ekspozycji, monitorowanie zmęczenia słuchowego; proste wskaźniki postępu (reakcja, powtarzanie, rozumienie w hałasie). Środowisko komunikacyjne: akustyka sali (pogłos, hałas tła), ustawienie rozmówców i źródeł dźwięku, tempo i pauzowanie, wsparcie wizualne i kontekst. Rozwijanie języka: słownik i gramatyka w rutynach dnia, czytanie dialogowe, opowieść wspólna, gry słuchowe; świadomość fonologiczna i korespondencja fonem–grafem w przygotowaniu do czytania. Wiek szkolny: miejsce preferencyjne, notatki wspierające, napisy/udogodnienia, współpraca z nauczycielem nad zrozumiałością przekazu; zasady korzystania z FM/DM w klasie. Articulacja i prozodia w niedosłuchu: typowe wzorce trudności, priorytetyzacja celów pod zrozumiałość wypowiedzi, łączenie pracy artykulacyjnej z feedbackiem słuchowym. Dwujęzyczność i różnorodność kulturowa: plan ekspozycji językowej, dominacja kanału, wsparcie rodziny w obu językach. Różnicowanie trudności CAPD (ośrodkowe zaburzenia przetwarzania słuchowego) vs. ubytek obwodowy – wskaźniki do skierowania. Współpraca interdyscyplinarna: laryngolog, audiolog, protetyk słuchu, psycholog, pedagog specjalny; spójny przekaz zaleceń.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Praktyka zawodowa I	ECTS: 9
LGP_WG04 LGP_WG11 LGP_WK01 LGP_UW01 LGP_UW02 LGP_UW03 LGP_UW08 LGP_UO01 LGP_KO02 LGP_KO03 LGP_KR01	Praktyka A (edukacyjna) Miejsca realizacji: przedszkola, szkoły podstawowe i ponadpodstawowe z gabinetem logopedy; poradnie psychologiczno-pedagogiczne; ośrodki szkolno-wychowawcze; ośrodki adopcyjno-opiekuńcze; placówki wczesnego wspomagania rozwoju w module językowo-komunikacyjnym; prywatne gabinety logopedyczne, centra kultury, radio, telewizja. Zakres: wprowadzenie do obiegu dokumentacji logopedycznej (karty obserwacji, arkusze przesiewów, zgody rodziców); zasady higieny i bezpieczeństwa pracy z pomocami i nagraniami; obserwacja przesiewów mowy/słuchu oraz krótkich prób językowych; asysta przy poborze próbek mowy (swobodna, powtarzanie, opis obrazka) i przy podstawowych próbach orofunkcjonalnych; przygotowanie stanowiska i kalibracja materiałów (lusterka, obrazki, listy słów, proste skale obserwacyjne); współprowadzenie mikro-interwencji w małej grupie (oddech do mówienia, klarowność wybranych głosek, tempo i pauzowanie w krótkich komunikatach) pod bezpośrednią superwizją; notatki funkcjonalne po zajęciach (co dziecko/uczeń potrafi, w jakich warunkach, z jaką pomocą); krótkie rekomendacje logopedyczne dla nauczyciela/rodzica (np. „minuty artykulacyjne”, zasady jasnej mowy w klasie, proste ćwiczenia domowe);	

	rozpoznawanie wskaźników do skierowania (audiologia/foniatria/ortodoncja) – wyłącznie w kontekście komunikacji; etyka i RODO w praktyce logopedy szkolnego (anonimizacja próbek, bezpieczny obieg danych).	
	Praktyka B (kliniczna) Miejsca realizacji: poradnie specjalistyczne (logopedyczne, audiologiczno-foniatryczne, neurologiczne, onkologiczne z logopedią), oddziały dzienne rehabilitacji mowy, ośrodki rehabilitacji i centra terapii mowy, sanatoria, szpitale. Zakres: zapoznanie ze ścieżką pacjenta (rejestracja → wywiad → próba diagnostyczna → plan wizyt); obserwacja konsultacji w różnych profilach (artykulacja/prozodia, płynność, afazja funkcjonalna, po laryngektomii – komponent komunikacyjny); asysta przy przygotowaniu narzędzi (listy bodźców, skrypty dialogów, karty domowe); pomoc w rejestracji audio krótkich próbek i ich opisie w języku funkcjonalnym; współprowadzenie krótkich fragmentów sesji (np. ustawienie tempa, frazowanie, wyrazistość kluczowych słów) pod superwizją; zgłaszanie „czerwonych flag” prowadzącemu (chrypka przewlekła, podejrzenie niedosłuchu, ból/artykulacyjny dyskomfort, nagłe pogorszenie płynności); poznanie kanałów konsultacji (audiologia, foniatria, neurologia, ortodoncja) i zasad przekazywania informacji międzyprofesjonalnej; BHP, higiena stanowiska i dezynfekcja pomocy.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Zajęcia ortofoniczne w przedszkolach	ECTS: 3
LGP_WG06 LGP_WG11 LGP_WG13 LGP_UW07 LGP_UW12 LGP_UW13 LGP_UO01 LGP_KO04 LGP_KR01	Profilaktyka i usprawnianie narządów mowy w formie zabaw; rozgrzewka oddechowo-ruchowa i relaksacja; oddech do mówienia – wydłużanie wydechu na sylabach, dmuchanki, tory powietrza; ćwiczenia aparatu artykulacyjnego w zabawie: zuchwa, wargi, język (ruchy izolowane i sekwencje), pozycja spoczynkowa; rezonans i brzmienie – naśladowanie dźwięków, głoski długie/krótkie, echa głosowe; sylabizacja, rytmizacja wyrazów, rymowanki i wyliczanki dla prozodii; tempo i pauzowanie w krótkich komunikatach dziecięcych; ćwiczenia słuchowe wspierające różnicowanie brzmień mowy (kontrasty proste, lokalizacja źródła dźwięku) bez diagnozy klinicznej; organizacja pracy w małej grupie: sygnały start/stop, kolejność, naprzemiennosc; rekwizyty i pomoce niskokosztowe (słomki, piórka, bańki mydlane, lusterka) – bezpieczeństwo i higiena; dostosowania do wrażliwości sensorycznej i potrzeb językowych (dzieci dwujęzyczne); włączanie rodzica w proste rutyny domowe (wierszyki, „dmuchane” zabawy, czytanie dialogowe); dokumentowanie efektów w języku funkcjonalnym (obserwacja, krótka notatka do teczek dziecka); współpraca z nauczycielami w planowaniu krótkich przerw oddechowo-artykulacyjnych w ciągu dnia.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Zajęcia ortofoniczne w szkołach	ECTS: 3
LGP_WG06 LGP_WG11 LGP_WG13 LGP_UW07 LGP_UW12 LGP_UW13 LGP_UO01 LGP_KO04 LGP_KR01 LGP_PP_K02 LGP_PP_K07	Profilaktyka i doskonalenie brzmienia mowy w warunkach klasy; ergonomia głosu i oddechu u dzieci szkolnych – krótkie sekwencje oddechowe przed czytaniem/głośnym odpowiadaniem; artykulacja i dykcja w zadaniach szkolnych: ćwiczenia zuchwy, warg i języka, klarowność zlepków spółgłoskowych, czytelność końcówek; prozodia i czytanie na głos: tempo, akcent, intonacja, pauza logiczna; krótkie skrypty wypowiedzi ustnej (zapowiedź–punkt–podsumowanie) dla odpowiedzi i prezentacji; ćwiczenia słuchowo-fonemowe i świadomość fonologiczna jako wsparcie płynności czytania i ortografii (kontrasty minimalne, podział na sylaby, modelowanie akcentu) – bez wchodzenia w diagnostykę specyficznych trudności; praca w grupie i w parach: role mówca–słuchacz, feedback koleżeński według prostych kryteriów; higiena i BHP w klasie: hałas, ustawienie, przerwy głosowe; wykorzystanie prostych technologii: metronom/aplikacja do tempa, rejestrator do autousłuchu krótkich fragmentów; adaptacje dla uczniów z różnorodnymi potrzebami (niedosłuch, dwujęzyczność, nieśmiałość komunikacyjna); współpraca z wychowawcą – wpłatane „mikro-minuty” ortofoniczne na lekcjach, zasady jasnej mowy nauczyciela; dokumentowanie w języku funkcjonalnym (arkusz obserwacji, notatka dla rodzica o ćwiczeniach domowych).	
Kierunkowe efekty uczenia się	Zajęcia logorytmiczne w przedszkolach	ECTS: 3
LGP_WG06	Muzyka–ruch–mowa w zabawie: puls, metrum, tempo, akcent w prostych układach ruchowych; body percussion i schematy naprzemienne; oddech do mówienia w ruchu – fraza na wydechu;	

LGP_WG11 LGP_WG13 LGP_UW05 LGP_UW07 LGP_UW12 LGP_UO01 LGP_KO04 LGP_KR01	„dmuchane” sekwencje rytmiczne; wokalizy i sylabizacje w rytmie (ta-ta, ma-ma), piosenki-wyliczanki, echa głosowe; prozodia dziecięca: tempo, pauza, intonacja w krótkich komunikatach; artykulacja w ruchu: ustawienia warg i języka skorelowane z gestem/rytmem; świadomość słuchowa w formie gier: głośno-cicho, szybko-wolno, wysoki-niski; rekwizyty przedszkolne: chusta, piłki, instrumenty proste, ścieżki sensoryczne – bezpieczeństwo i higiena dźwięku; organizacja mikro-grup: sygnały start/stop, kolejność, naprzemiennosc, role prowadzący-naśladowca; adaptacje dla wrażliwości sensorycznej i dwujęzyczności – krótkie wersje ćwiczeń, wizualne podpowiedzi; włączanie rodzica: mini-rytuały domowe (kołysanki, klaskanki, marsz z rymowanką); dokumentowanie w języku funkcjonalnym – obserwacja brzmienia i płynności, notatka do teczek dziecka.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Zajęcia logorytmiczne w szkołach	ECTS: 3
LGP_WG06 LGP_WG11 LGP_WG13 LGP_UW05 LGP_UW07 LGP_UW12 LGP_UO01 LGP_KO04 LGP_KR01	Rytm i koordynacja jako wsparcie płynności i wyrazistości mowy w klasie; puls/metrum i schematy akcentowe dla czytania na głos; ćwiczenia oddechowo-rytmiczne przed odpowiedzią ustną, wydłużanie frazy wydechowej bez forsowania; sylabizacja i akcent zdaniowy w układach ruchowych (krok-klask-pauza), synchronizacja czytania z metronomem; modulacja głosu: głośniejsz-ciszej, wyżej-niżej, szybciej-wolniej – świadome budowanie intencji; artykulacja w sekwencjach rytmicznych dla zlepek spółgłoskowych i końcówek fleksyjnych; gry słuchowo-rytmiczne wspierające rozumienie i pamięć sekwencji (wzory, kanony, call & response); wykorzystanie prostych technologii: aplikacja metronomu, rejestrator do krótkiego autousłuchu; organizacja klasy: ustawienie, strefy dźwięku, sygnały wejścia/wyjścia, role mówca-słuchacz; adaptacje dla zróżnicowanych potrzeb (niedosłuch, nieśmiałość komunikacyjna, nadwrażliwość) – wersje ciche/bez skoków, wsparcie wizualne; transfer do przedmiotów szkolnych: rytmizacja definicji, skrypty prezentacji (zapowiedź-punkt-podsumowanie) w rytmie; współpraca z nauczycielem – „mikro-minuty” logorytmiczne na lekcjach, zasady jasnej mowy nauczyciela; dokumentowanie w języku funkcjonalnym – arkusz obserwacji płynności i brzmienia.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Podstawy pracy logopedycznej z osobami z niepełnosprawnością intelektualną	ECTS: 2
LGP_WG08 LGP_WG11 LGP_WK04 LGP_UW05 LGP_UW10 LGP_UW11 LGP_UO01 LGP_KO02 LGP_KO04	Charakterystyka funkcjonowania komunikacyjnego w lekkiej-umiarkowanej-znacznej NI; silne strony i ograniczenia poznawcze a dobór celów funkcjonalnych; strukturyzacja środowiska i przewidywalne rutyny jako podstawa uczenia; język prosty, komunikaty krótkie, wsparcie wizualne (piktogramy, zdjęcia, gesty) i stopniowanie zadań; AAC jako stały element komunikacji – wybór form niskiego progu, zasada „total communication”, modelowanie przez partnera; rozwijanie słownika czynnego i biernego w aktywnościach dnia codziennego, frazy użytkowe i skrypty sytuacyjne; budowanie zdań prostych i łańcuchów dwóch-trzech kroków; pragmatyka: inicjowanie, naprzemiennosc, prośenie/odmawianie, wybory; profilaktyka zachowań trudnych poprzez komunikację funkcjonalną (FCT), tablice aktywności; dostosowania sensoryczne i tempa pracy, przerwy regulacyjne; włączanie elementów wczesnej literatyzacji: symbole-słowa-obrazy, czytanie wspólne i znak-obraz-znaczenie; współpraca z rodziną i szkołą: instrukcje domowe, ujednolicenie znaków i piktogramów, zeszyt komunikacyjny; monitorowanie postępów prostymi wskaźnikami (zakres inicjacji, długość frazy, liczba skutecznych wymian); etyka pracy: autonomia i godność osoby, zgoda wspierana, unikanie infantylizacji, dokumentowanie w języku funkcjonalnym.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Diagnozowanie logopedyczne	ECTS: 3
LGP_WG04 LGP_WG09 LGP_WG11 LGP_WK01 LGP_UW01 LGP_UW04 LGP_UW08 LGP_UW09 LGP_UW14 LGP_KK01	Standard postępowania diagnostycznego: cel, zgoda poinformowana, RODO, ramy etyczne; wywiad ukierunkowany funkcjonalnie (środowisko, języki w domu/szkole, przebieg rozwoju, czynniki ryzyka), obserwacja swobodna i zadaniowa; próbka mowy w różnych sytuacjach (swobodna, narracja, czytanie, powtarzanie) oraz podstawowe wskaźniki: zrozumiałość, długość frazy, tempo, pauzowanie, prozodia; badanie orofunkcjonalne w zarysie: tor oddechowy do mówienia, pozycja spoczynkowa, ruchomość żuchwy-warg-języka, koordynacja (m.in. diadochokineza), bezpieczeństwo połknięcia w obserwacji; przesiew słuchu i sygnały do konsultacji audiologicznej/laryngologicznej; ocena artykulacji vs. systemu fonologicznego (błędy realizacyjne, procesy upraszczające), próby różnicowania mowy płynnej i niepłynnej; język: słownik czynny/bierny, rozumienie zdań i poleceń, budowa wypowiedzi, spójność i koherencja narracji; pragmatyka: inicjowanie, naprzemiennosc, naprawy w dialogu, dostosowanie do rozmówcy; czytanie i pisanie w ujęciu funkcjonalnym: dekodowanie, prozodia czytania, rozumienie, planowanie i organizacja tekstu, profil błędów ortograficznych; dwujęzyczność i różnorodność kulturowa: dobór języka oceny, rozróżnianie wpływu L2 od	

	zaburzeń, współpraca z tłumaczem/mediatorami; narzędzia: arkusze obserwacji, listy kontrolne, próby standaryzowane (dobór adekwatny do wieku i profilu), rejestracje audio/wideo do analizy; interpretacja danych: triangulacja źródeł, oddzielenie objawów pierwotnych od wtórnych, hipotezy i ich weryfikacja krótką interwencją próbą; język raportu: opis funkcjonalny, wnioski i zalecenia zrozumiałe dla rodziny i szkoły, cele krótkoterminowe i wskazania do konsultacji specjalistycznych; monitorowanie postępów: wskaźniki ilościowe i jakościowe, częstotliwość ponownej oceny, aktualizacja planu wsparcia.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Logopedia medialna i artystyczna	ECTS: 2
LGP_WG05 LGP_WG11 LGP_WG13 LGP_UW05 LGP_UW13 LGP_UK01 LGP_UK02 LGP_KR01 LGP_KR02	Głos jako narzędzie przekazu w mediach i na scenie; higiena i ekonomia pracy głosem w warunkach nagraniowych i scenicznych. Dykcja i czytelność w szybkim tempie mówienia; artykulacja złożonych zlepeków, końcówek fleksyjnych, liczebników i skrótów; ortoepia w komunikatach publicznych. Prozodia dla sensu i uwagi: tempo, pauza, akcentowanie słów kluczowych, kontury intonacyjne dla informacji i perswazji; barwa i dynamika jako nośniki emocji. Praca z mikrofonem: ustawienie, dystans, oś mikrofonu, pop filter, kontrola spółgłosek wybuchowych i sybilantów; gain staging w prostym łańcuchu (mikrofon–interfejs–monitoring); podstawy różnic między mikrofonami dynamicznymi, pojemnościowymi i lav. Autoprezentacja przed kamerą: postawa, kontakt wzrokowy, praca w kadrze, gest i mimika wspierające treść; czytanie z promptera i z kart – naturalność i segmentacja fraz. Formy medialne: zapowiedź, lead, czytanie serwisu, stand-up, wywiad, podcast – skrypty, sygnały nawigacyjne dla słuchacza. Studio i akustyka: cisza technologiczna, pogłos, tło hałasowe; podstawy pracy na słuchawkach i odsłuchu referencyjnym. Rejestracja i montaż głosu w praktyce współpracy: nagrywki próbne, „room tone”, znaki edycyjne w mowie; różnice pracy live vs. nagraniowej. Elementy pracy artystycznej: interpretacja tekstu literackiego, narracja, dubbing/ADR i lektorka – czytelność, synchron, emocja bez nadekspresji. Etyka i odpowiedzialność słowa w przestrzeni publicznej: język inkluzywny, jasne formułowanie treści, unikanie manipulacji; współpraca z realizatorem dźwięku i reżyserem; dokumentowanie wskazówek wykonawczych w języku funkcjonalnym.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Dydaktyka emisji głosu	ECTS: 2
LGP_WG11 LGP_WG13 LGP_UW05 LGP_UW13 LGP_UK01 LGP_UK02 LGP_KR01 LGP_KR02	Dydaktyczne podstawy nauczania emisji głosu; cele i rezultaty kształcenia formułowane językiem kompetencji; diagnoza potrzeb grupy i jednostki jako podstawa doboru metod; planowanie cyklu zajęć: struktura lekcji głosowej, progresja obciążeń, zasady bezpieczeństwa i higieny głosu. Metodyka pracy nad torem oddechowym, fonacyjnym i rezonansowym w ujęciu dydaktycznym; dobór ćwiczeń do celów (nośność, wyrazistość, ekonomia wysiłku, trwałość efektu); dydaktyka artykulacji i prozodii w mówieniu publicznym; transfer techniki do sytuacji komunikacyjnych: czytanie, wykład, lekcja, nagranie, wystąpienie medialne. Strategie profilaktyki przeciążeniowej w środowisku edukacyjnym i medialnym; ergonomia głosu nauczyciela i mówcy; adaptacja treści do różnych grup wiekowych i zawodowych (nauczyciele, wychowawcy, lektorzy, pracownicy call center). Modelowanie i demonstrowanie umiejętności przez prowadzącego; instrukcja werbalna i niewerbalna, sprzężenie zwrotne, korekta błędów; motywowanie i budowanie nawyków poprzez mikrozadania i rutyny. Organizacja warunków akustycznych i przestrzennych; praca z nagłośnieniem i mikrofonem; podstawy higieny cyfrowej głosu przy pracy zdalnej. Monitorowanie postępów: wskaźniki funkcjonalne i behawioralne, autoewaluacja studenta, dokumentowanie przebiegu procesu i modyfikacja planu dydaktycznego. Współpraca z innymi specjalistami w kontekście dydaktyki głosu (logopeda, foniatra, pedagog); zasady etyczne pracy z głosem, komunikacja zaleceń dla nauczycieli i zespołów pedagogicznych; tworzenie materiałów dydaktycznych i instruktażu domowego, w tym wykorzystanie rejestracji audio/wideo i prostych narzędzi do analizy sygnału w procesie uczenia.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Metodyka przygotowania projektu	ECTS: 2
LGP_WG12 LGP_WG13 LGP_WG14 LGP_WK05 LGP_UW08 LGP_UW14 LGP_UO01 LGP_UU01 LGP_KR02	Przedstawienie założeń projektowych dla przygotowywanego przedsięwzięcia, stawianych wymagań oraz rodzaju i zakresu projektu. Wskazanie na wymagania dotyczące tego kto powinien być beneficjentem. Omówienie i scharakteryzowanie etapów podejścia LFA. Ewaluacja pomysłu projektowego, środowiska projektowego w zakresach geograficznym, administracyjnym, społecznym i/lub gospodarczym. Ewaluacja właściwości podmiotu/środowiska, w ramach którego realizowany będzie projekt. Identyfikacja problemów – drzewo problemów. 1. charakterystyka istniejącej problemowej sytuacji będąca uzasadnieniem konieczności przeprowadzenia działań naprawczych, 2. Określenie podstawowych problemów, z którymi borykają się potencjalne grupy docelowe projektu, 3. Badanie zależności przyczynowo – skutkowych (zakończone zbudowaniem drzewa	

	problemów). Identyfikacja celów. 1. charakterystyka pożądanej sytuacji w przyszłości, 2. określenie możliwych do zrealizowania koncepcji przedsięwzięć, 3. Zmiany czynników negatywnych (występujących w postaci problemów) na pozytywne (możliwe do zrealizowania cele sekwencji działań). Wybór strategii interwencji projektu. 1. Identyfikacja i scharakteryzowanie możliwych wariantów osiągnięcia celów określonych za pomocą drzewa celów, 2. Ocena dostępnych sposobów osiągnięcia założonych celów, 3. Podjęcie decyzji o wyborze jednej lub kilku strategii oraz sporządzenie jej uzasadnienia użytecznego dla rozpoczęcia fazy planowania zgodnie z podejściem LFA (matrycy logicznej) Faza planowania –wypełnianie matrycy logicznej. 1. precyzowanie struktury projektu, 2. analiza logiki projektu i występujących zagrożeń przy jego realizacji, 3. przybliżona analiza zasobów i kosztów, 4. Formułowanie mierzalnych wskaźników rezultatów Faza planowania – tworzenie harmonogramu projektu, w tym zaprojektowanie sekwencji: zadań, czasu ich trwania oraz zależności między nimi Faza planowania - tworzenie planu wykorzystania zasobów – określenie niezbędnych zasobów oraz budżetu na podstawie wcześniej zaprojektowanego harmonogramu projektu. Wypełnianie formularza projektowego.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Praktyka zawodowa II	ECTS: 9
LGP_WG04 LGP_WG11 LGP_WK01 LGP_UW01 LGP_UW02 LGP_UW03 LGP_UW08 LGP_UO01 LGP_KO02 LGP_KO03 LGP_KR01	Praktyka A (edukacyjna) Miejsca realizacji: przedszkola, szkoły podstawowe i ponadpodstawowe z gabinetem logopedy; poradnie psychologiczno-pedagogiczne; ośrodki szkolno-wychowawcze; ośrodki adopcyjno-opiekuńcze; placówki wczesnego wspomaganie rozwoju w module językowo-komunikacyjnym; prywatne gabinety logopedyczne, centra kultury, radio, telewizja Zakres: prowadzenie pod superwizją krótkoterminowego cyklu logopedycznego (4–6 spotkań) dla 1–2 uczniów lub mikro-grupy; wyznaczanie celów funkcjonalnych (zrozumiałość, długość frazy, stabilność akcentu/rytmu) i kryteriów sukcesu; dobór sekwencji ćwiczeń (np. zbitki spółgłoskowe → wyrazy → czytanie na głos → odpowiedź ustna w klasie); włączanie mikro-zadań do aktywności klasowych (zapowiedź–punkt–podsumowanie, pauza logiczna, tempo z metronomem); monitoring efektów prostymi wskaźnikami (procent zrozumiałości, liczba wypowiedzi w lekcji, samoregulacja tempa); informacja funkcjonalna dla nauczyciela/rodzica (co i jak wspierać na lekcji/w domu, bez treści wychowawczych); współpraca z innymi specjalistami w zakresie komunikacji (miejsce preferencyjne, zasady jasnej mowy, redukcja hałasu); rzetelna dokumentacja logopedyczna zgodna ze standardem placówki.	
	Praktyka B (kliniczna) Miejsca realizacji: poradnie specjalistyczne (logopedyczne, audiologiczno-foniatryczne, neurologiczne, onkologiczne z logopedią), oddziały dzienne rehabilitacji mowy, ośrodki rehabilitacji i centra terapii mowy, sanatoria, szpitale. Zakres: udział w pełnym procesie logopedycznym (krótka ocena funkcjonalna → cele → interwencja → monitorowanie); prowadzenie fragmentów sesji w różnych profilach (dyslalia/dyzartria, jękanie, afazja funkcjonalna) z doбором materiału do profilu; tworzenie krótkich notatek po-sesyjnych z językiem funkcjonalnym i wskaźnikami postępu; przekład zaleceń lekarskich (audiologia/foniatryka/neurologia) na instrukcje komunikacyjne dla pacjenta/rodziny; udział w konsyliach dotyczących komunikacji; organizacja grafiku, przygotowanie sali, higiena akustyczna i bezpieczeństwo.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Metody wspomagające terapię logopedyczną dziecka w wieku przedszkolnym	ECTS: 4
LGP_WG06 LGP_WG11 LGP_WG14 LGP_UW05 LGP_UW06 LGP_UW13	Podejście rozwojowo-funkcjonalne; cele krótkie, zakotwiczone w rutynach dnia; zabawa kierowana i wolna jako główne medium uczenia. Stymulacja komunikacji prelingwalnej i wczesnej: wspólna uwaga, naprzemiennność, gesty deiktyczne i symbole; modelowanie języka w codziennych aktywnościach. Rozwijanie słownika i łączenia słów: etykietowanie w kontekście, rozszerzanie wypowiedzi dziecka (expansion/extension), mapy semantyczne w wersji obrazkowej. Gramatyka w działaniu: schematy fraz użytkowych, skrypty sytuacyjne „proszę–daj–dziękuję”, łańcuchy dwóch–trzech kroków. Pragmatyka: inicjowanie,	

LGP_KO04 LGP_KR01	proszenie/odmawianie, sygnalizowanie potrzeb, naprawy w dialogu; komunikacja funkcjonalna jako prewencja zachowań trudnych. Artykulacja w ujęciu zabawowym: torowanie pozycji narządów mowy, ścieżka głoska→sylaba→wyraz→zabawa tematyczna; uogólnianie do ról i scenek. Prozodia i płynność „na małych krokach”: tempo, pauza, intonacja w krótkich formułach dziecięcych; wzorce rytmiczne jako kotwice mówienia. Percepcja i słyszenie mowy: gry słuchowe na detekcję–różnicowanie–identyfikację; kontrola hałasu i odległości; prosty monitoring reaktywności słuchowej. AAC i wsparcie wizualne niskiego progu: piktogramy, książeczki komunikacyjne, tablice wyboru; zasada „total communication”, modelowanie przez opiekuna. Dwujęzyczność i różnorodność: plan ekspozycji językowej w domu i placówce, spójność znaków i rutyn. Integracja sensoryczna w wymiarze komunikacyjnym: dostosowanie pobudzenia, przerwy regulacyjne, bezpieczne podnoszenie energii przed mówieniem. Współpraca z rodziną i przedszkolem: coaching opiekunów, mikro-instrukcje do domu, „minuty komunikacyjne” w planie dnia; proste narzędzia monitoringu (lista fraz, liczba inicjacji, długość wypowiedzi). Technologie o niskim progu: nagrania do autousłuchu, aplikacje do powtórek, proste przyciski mówione. Dokumentowanie w języku funkcjonalnym: opis sytuacji, zachowania i efektu; rekomendacje środowiskowe.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Metody wspomagające terapię logopedyczną dziecka w wieku szkolnym	ECTS: 4
LGP_WG06 LGP_WG11 LGP_WG14 LGP_UW05 LGP_UW06 LGP_UW13 LGP_KO04 LGP_KR01	Cele funkcjonalne powiązane z wymaganiami szkolnymi i udziałem w lekcji; strategie „od razu do użycia” w klasie i domu. Płynność i zrozumiałość wypowiedzi: tempo, frazowanie, akcentowanie słów kluczowych; techniki przygotowania odpowiedzi ustnej i krótkich prezentacji (zapowiedź–punkt–podsumowanie). Artykulacja i dykcja w zadaniach szkolnych: sekwencje dla zlepków spółgłoskowych i końcówek, uogólnianie do czytania na głos i dialogów. Kompetencje pragmatyczne: pytania i odpowiedzi, zabieranie głosu, parafraza, podsumowanie; reguły dyskusji klasowej i feedback rówieśniczy. Słownik i gramatyka w uczeniu przedmiotowym: mapy pojęć, rodziny wyrazów, morfemy jako klucze do ortografii; budowa zdań złożonych i łańcuchów przyczynowo-skutkowych. Czytanie i pisanie wspierające komunikację: prozodia czytania, strategie rozumienia (pytania, notatki wizualne), planowanie krótkiego tekstu (teza–argument–przykład), edycja pod czytelność. Świadomość fonologiczno-morfologiczna i korespondencja fonem–grafem jako zaplecze dla ortografii; techniki automatyzacji i powtórzeń rozłożonych w czasie. Dwujęzyczność i zróżnicowanie potrzeb: transfer międzyjęzykowy, słownictwo akademickie w L2, wsparcie wizualne i język prosty; rozróżnianie trudności L2 vs. specyficznych. Kompensacje i samoregulacja: skrypty komunikacyjne, plan „co powiedzieć, gdy utknę”, strategie proszenia o czas i o powtórzenie; karty kontrolne przed wystąpieniem. Współpraca ze szkołą: miejsce preferencyjne, redukcja hałasu, zasady jasnej mowy nauczyciela, „mikro-minuty” artykulacyjno-prozodyczne na lekcjach; praca w parach – role mówca–słuchacz. Technologie wspierające: rejestrator do autousłuchu, metronom/aplikacje do tempa, napisy/udogodnienia, proste edytory z podpowiedzią wymowy i słownika. Monitorowanie postępów: krótkie wskaźniki (zrozumiałość, długość wypowiedzi, liczba wystąpień w klasie), dzienniczek strategii, arkusz informacji dla rodzica i nauczyciela. Etyka i dobrostan komunikacyjny: unikanie stygmatyzacji, budowanie sprawczości mówcy, język wspierający w ocenie pracy ucznia.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Metody wspomagające terapię logopedyczną osób dorosłych	ECTS: 3
LGP_WG10 LGP_WG11 LGP_WG14 LGP_UW05 LGP_UW06 LGP_UW09 LGP_UW10 LGP_KO02 LGP_KR01	Podejście funkcjonalne i partycypacyjne: cele powiązane z aktywnościami dnia codziennego i rolami społecznymi; planowanie krótkich kroków i monitorowanie efektów prostymi wskaźnikami. Strategiczne dzwignie zrozumiałości: tempo i frazowanie, akcentowanie słów kluczowych, pauzowanie, podkreślanie rdzeni semantycznych; praca nad głośnością i barwą w granicach komfortu. Komunikacja dialogowa: inicjowanie i podtrzymywanie rozmowy, parafraza, pytania tak/nie vs. otwarte, techniki naprawy; skrypty sytuacyjne (telefon, urzędy, praca). Trening leksykalno-semantyczny i fonologiczny ukierunkowany na słownictwo użytkowe; organizatory wizualne i notatki kontekstowe; czytanie i pisanie użytkowe (formularze, wiadomości, listy zadań). Zrozumiałość przy zaburzeniach wykonawczych mowy: wyrazistość artykulacyjna, kontrola tempa, rytm i akcent zdaniowy; strategie kompensacyjne (pauza, powtórzenie kluczowych słów, wsparcie gestem). Wsparcie głosu w codzienności: higiena, ekonomia wysiłku, zarządzanie hałasem tła, dobór trybu komunikacji. AAC i technologie wspierające: tablice słów/obrazów, aplikacje do komunikacji i przypomnień, proste komunikatory; Adaptacje dla współwystępujących trudności: starzenie się słuchu i głosu, różnice poznawcze i wykonawcze, wielojęzyczność; plan ekspozycji językowej i wybór języka zadania. Zadania środowiskowe „in vivo”: trening w realnych miejscach (sklep, przychodnia, praca), umowy tygodniowe, mikrohomework; telepraktyka i autousłuch nagrań jako wsparcie autoregulacji. Współpraca z rodziną i otoczeniem: edukacja o sposobach wspierania rozmowy bez wywręczania; jasne zasady mówienia partnera (tempo, parafraza, potwierdzanie sensu).	

	Interdyscyplinarność i bezpieczeństwo: sygnały do konsultacji medycznych/psychologicznych, spójny przekaz zaleceń; dokumentowanie w języku funkcjonalnym z rekomendacjami dla domu i pracy.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Logopedia w nauczaniu języków obcych	ECTS: 2
LGP_WG07 LGP_WG11 LGP_WG13 LGP_UW05 LGP_UW12 LGP_UK01 LGP_UK03 LGP_KK02 LGP_KR01	Inteligibilność ponad „akcent natywny” – cele komunikacyjne i mierzalna zrozumiałość; transfer międzyjęzykowy: kontrasty fonemiczne L1↔L2, typowe substytucje i elizje, zjawiska mowy łączonej; nastawienie artykulacyjne (articulatory setting) i pozycja spoczynkowa narządów mowy dla L2; tor oddechowy do mówienia w L2 – tempo, frazowanie, ekonomia wysiłku; trening percepcyjny: kategorie dźwiękowe L2, minimal pairs, identyfikacja–dyskryminacja–rozpoznawanie w hałasie; modelowanie i cieniowanie (shadowing), naśladownictwo kontrolowane i echo prozodyczne; akcent wyrazowy i zdaniowy, rytm i timing języków (syllable- vs. stress-timed), redukcje samogłoskowe i schwa; intonacja funkcjonalna dla informacji, pytań, kontrastu, grzeczności; artykulacja spółgłosek problemowych (np. zbitki, afrykaty, frykaty, /r/ różnego typu) – ścieżka kontekst → sylaba → wyraz → mowa łączona; strategie korekty: feedback ukierunkowany na formę i sens, „focus on form” w zadaniach komunikacyjnych; plan pracy domowej o niskim progu – krótkie, częste powtórki rozłożone w czasie, nagrania do autousłuchu; technologia w dydaktyce wymowy: proste wizualizacje akustyczne, IPA jako narzędzie orientacyjne, aplikacje do rytmu/intonacji; różnice indywidualne i czynnik afektywny – lęk językowy, samoświadomość brzmienia, budowanie bezpiecznego klimatu komunikacyjnego; dwujęzyczność i wielojęzyczność – plan ekspozycji, wybór języka zadania, wsparcie nauczyciela L2 w klasie; zasady jasnej mowy nauczyciela języka obcego i higiena głosu w pracy dydaktycznej; dokumentowanie postępów w języku funkcjonalnym: zrozumiałość, płynność, stabilność akcentu/rytmiki, samoregulacja tempa.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Zaburzenia mowy i komunikacji w demencji	ECTS: 2
LGP_WG05 LGP_WG06 LGP_WG07 LGP_UW01 LGP_UW02 LGP_UW05 LGP_UKO01 LGP_KK02	Charakterystyka zaburzeń mowy, języka i komunikacji w przebiegu chorób otepiennych; podstawowe typy demencji i ich wpływ na funkcjonowanie językowe, poznawcze i społeczne. Zmiany w zakresie nazywania, rozumienia, płynności wypowiedzi, spójności narracji, czytania i pisanie oraz komunikacji pragmatycznej na kolejnych etapach choroby. Różnicowanie zaburzeń komunikacji w demencji z afazją, łagodnymi zaburzeniami poznawczymi i zaburzeniami wynikającymi z fizjologicznego starzenia się. Diagnoza logopedyczna i funkcjonalna: wywiad z pacjentem i opiekunem, obserwacja zachowań komunikacyjnych, ocena sprawności językowych i poznawczo-komunikacyjnych oraz dobór narzędzi diagnostycznych do możliwości chorego. Planowanie postępowania logopedycznego z uwzględnieniem rodzaju i stopnia zaawansowania demencji, potrzeb pacjenta oraz jego codziennego środowiska komunikacyjnego. Strategie podtrzymywania sprawności językowej i komunikacyjnej: ćwiczenia leksykalno-semantyczne, nazywanie, kategoryzowanie, rozumienie i budowanie wypowiedzi, trening narracji i komunikacji funkcjonalnej, wykorzystanie materiałów autobiograficznych i reminiscencyjnych. Komunikacja wspomagająca i alternatywna (AAC): pomoce wizualne, fotografie, plansze, zeszyty i książki komunikacyjne oraz technologie wspierające komunikację. Strategie ułatwiające kontakt z osobą z demencją: upraszczanie komunikatów, odpowiednie tempo mowy, powtórzenia, parafraza, pytania zamknięte i wybór, wykorzystanie gestu i kontekstu sytuacyjnego. Dostosowanie terapii do postępującego charakteru choroby i zmieniających się możliwości pacjenta; podtrzymywanie samodzielności, sprawności i uczestnictwa w codziennej komunikacji. Współpraca z rodziną i opiekunami: instruktaż dotyczący skutecznych sposobów komunikowania się, organizacji otoczenia oraz wspierania chorego w codziennych sytuacjach. Współpraca interdyscyplinarna z lekarzem, neuropsychologiem, psychologiem, terapeutą zajęciowym i innymi specjalistami; dokumentowanie diagnozy, przebiegu terapii i zmian w funkcjonowaniu komunikacyjnym pacjenta. Etyczne aspekty pracy z osobą z demencją: poszanowanie godności, autonomii i podmiotowości chorego oraz dostosowanie sposobu komunikacji do jego aktualnych możliwości.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Wymowa i prozodia w nauczaniu JPJO	ECTS: 2
LGP_WG07 LGP_WG11 LGP_WG13 LGP_UW05 LGP_UW12	Profil błędów wynikających z transferu L1→polski: typowe substytucje, zlewności, elizje w grupach językowych (słowiańskie/germańskie/romańskie/azjatyckie); priorytetyzacja wg wpływu na zrozumiałość. Fonotaktyka polska w praktyce: zbitki spółgłoskowe, ubezdźwięcznienie końcowe, asymilacje dźwięczności i miękkości w mowie łączonej; progresja kontekst → sylaba → wyraz → fraza. Prozodia polszczyzny: akcent paroksytoniczny, rytm i frazowanie, kontury intonacyjne zdań oznajmujących/pytających/kontrastowych; akcent	

LGP_UK01 LGP_UK03 LGP_KK02 LGP_KR01	wyrazowy vs. informacyjny. Ortografia ↔ wymowa w JPJO: reguły i pułapki (rz/ż, ch/h, ó/u, ni/ń, si/ś, ci/ć, dzi/dź); strategie mapowania grafem–fonem dla poziomów A1–B2. Trening percepcyjno-produkcyjny: pary minimalne PL, identyfikacja–dyskryminacja–powtarzanie, shadowing i echo prozodyczne, czytanie z punktacją fraz. Techniki poprawy zrozumiałości: tempo i pauzowanie, akcentowanie słów kluczowych, redukcja „szumu artykulacyjnego”, podgląd wizualny (schemat frazy, znak pauzy). Mikrointerwencje klasowe i domowe: krótkie, częste powtórki rozłożone w czasie; materiał użytkowy (formuły klasowe, dialogi usługowe, telefony); ścieżka A1–B2. Narzędzia oceny w JPJO: proste rubryki inteligibilności, skale samooceny, próbki „przed–po”, notatka funkcjonalna dla kursanta/nauczyciela. Różnice indywidualne i czynnik afektywny: lęk językowy, samoświadomość brzmienia, budowanie bezpiecznego klimatu pracy nad wymową; wybór języka instrukcji. Technologia wspierająca: nagrania referencyjne, podstawowe wizualizacje akustyczne, aplikacje do rytmu/intonacji; zasady higieny odsłuchu i pracy z mikrofonem. Współpraca w środowisku edukacyjnym: wskazówki dla nauczyciela przedmiotowego (jasna mowa, tempo, parafraza), wskazanie materiałów do integracji z lekcją. Uwaga programowa: kurs koncentruje się na polszczyźnie jako L2; nie obejmuje ogólnej emisji głosu ani pełnej teorii fonologii polskiej.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Praktyka zawodowa III	ECTS: 10
LGP_WG04 LGP_WG11 LGP_WK01 LGP_UW01 LGP_UW02 LGP_UW03 LGP_UW08 LGP_UO01 LGP_KO02 LGP_KO03 LGP_KR01	Praktyka A (edukacyjna) Miejsca realizacji: przedszkola i szkoły z rozwiniętym działem logopedii; Placówki psychologiczno-pedagogiczne prowadzące stałe programy językowo-komunikacyjne; specjalne ośrodki szkolno-wychowawcze – moduł komunikacyjny. Zakres: samodzielne (pod superwizją) prowadzenie programu logopedycznego: plan semestralny, harmonogram, wskaźniki komunikacyjne; realizacja zajęć indywidualnych i grupowych z adaptacją do wymagań szkolnych i różnorodności uczniów (niedosłuch, dwujęzyczność, niepełnosprawność intelektualna); modyfikacja planu na podstawie danych (próbki mowy/czytania, arkusze zrozumiałości, obserwacja w klasie); przygotowanie rekomendacji logopedycznych dla rady pedagogicznej/wychowawców (jasna mowa nauczyciela, „mikro-minuty” artykulacyjne, zasady prozodyczne przy czytaniu); konsultacje z rodzicami wyłącznie w obszarze mowy/komunikacji (cele, krótkie zadania domowe, sposób monitorowania); koordynacja współpracy wielospecjalistycznej w obrębie językowo-komunikacyjnym; dbałość o dostępność zajęć (akustyka, tempo, materiały o wysokim kontraście). Praktyka B (kliniczna) Miejsca realizacji: oddziały szpitalne (laryngologia/foniatria, neurologia, rehabilitacja), centra rehabilitacji mowy, poradnie afazjologiczne i dysfagiczne, ośrodki onkologiczne (laryngektomia – moduł komunikacyjny), kompleksowe poradnie logopedyczne. Zakres: prowadzenie mini-portfela pacjentów logopedycznych (kwalifikacja → plan → realizacja → podsumowanie) z naciskiem na wyniki komunikacyjne; samodzielne sesje z adaptacją technik (np. wyrazistość i tempo przy dysfagii, strategie dialogowe i słownictwo użytkowe przy afazji, kontrola tempa i ekspozycja przy jąkaniu) pod superwizją; opracowywanie raportów funkcjonalnych i zaleceń środowiskowych (dom/praca), planowanie ciągłości opieki; koordynacja konsultacji medycznych istotnych dla komunikacji (audiologia, foniatria, neurologia, ortodoncja), przekazywanie obserwacji i odbiór zaleceń; organizacja pracy własnej (grafik, przygotowanie materiałów, higiena i BHP) oraz precyzyjna, empatyczna komunikacja z pacjentem i rodziną.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Projekt społeczny	ECTS: 5
LGP_WG13 LGP_WG14	Analiza zaplanowanych do realizacji treści projektu społecznego pod kątem ich możliwości realizacyjnych. Diagnozowanie problemów pojawiających się podczas realizacji projektu oraz poszukiwanie rozwiązań umożliwiających jego prawidłową realizację. Omówienie technik,	

LGP_WK02 LGP_UW14 LGP_UK02 LGP_UO01 LGP_UU01 LGP_KO01 LGP_KO05	narzędzi i etapów przygotowania projektu. Przygotowanie raportu z realizacji projektu – zasady opracowania, zakres treści, analiza i omówienie raportów końcowych. Przygotowanie i prezentacja wyników projektu z wykorzystaniem zasad wystąpień publicznych oraz prezentacji multimedialnych, w tym analiza przykładowych prezentacji i ćwiczenia w omawianiu własnych projektów na forum grupy. Omówienie merytoryczne projektów studentów na różnych etapach ich realizacji. Bezpośrednie przygotowanie do egzaminu dyplomowego – omówienie jego przebiegu i zasad.
--	--

Sposoby weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta w trakcie całego cyklu kształcenia

Do metod weryfikacji efektów uczenia się uzyskiwanych w procesie kształcenia na studiach pierwszego stopnia na kierunku **logopedia** zalicza się:

- 1) egzaminy – ustne, pisemne (opisowe, testowe);
- 2) zaliczenia – ustne, pisemne (opisowe, testowe);
- 3) kolokwium;
- 4) przygotowanie indywidualnie lub zespołowo referatu, eseju itp.;
- 5) przygotowanie indywidualnie lub zespołowo projektu;
- 6) wykonanie sprawozdań, raportów, zadanych prac domowych itp. – indywidualnie lub zespołowo;
- 7) rozwiązywanie zadań problemowych w trakcie oraz poza zajęciami – indywidualnie lub zespołowo;
- 8) prezentacje multimedialne prowadzone i przygotowywane indywidualnie lub zespołowo;
- 9) wypowiedzi ustne, aktywność w trakcie zajęć, udział w dyskusji, debacie itp.;
- 10) analizy przypadków;
- 11) egzamin dyplomowy;
- 12) inne, specyficzne i szczególne formy weryfikacji zakładanych efektów uczenia się wskazane w kartach poszczególnych przedmiotów (sylabusach).

Ocena stopnia osiągnięcia założonych efektów uczenia się obejmuje wszystkie kategorie efektów uczenia się (wiedzę, umiejętności, kompetencje społeczne). Wybór metod weryfikacji powinien uwzględniać specyfikę poszczególnych kategorii efektów uczenia się, a także specyfikę przedmiotu oraz współczesne uwarunkowania społeczne i możliwości technologiczne ich weryfikacji.

W uczelni obowiązuje zasada, iż weryfikacja efektów uczenia się na zajęciach prowadzonych w formie wykładów jest dokonywana w drodze egzaminu końcowego na ocenę (w czasie sesji egzaminacyjnej), a pozostałe formy zajęć pozwalają zarówno na bieżącą weryfikację efektów uczenia się w trakcie trwania semestru, jak też na koniec semestru i kończą się wystawieniem zaliczenia na ocenę. W przypadku studentów z niepełnosprawnościami, w zależności od ich indywidualnych potrzeb, są ustalane alternatywne metody weryfikacji efektów uczenia się, które uwzględniają indywidualne potrzeby tych osób.

Metodą weryfikacji efektów uczenia się uzyskanych z całości cyklu kształcenia na poziomie studiów pierwszego stopnia na kierunku **logopedia** jest egzamin dyplomowy.

Przy weryfikacji efektów uczenia się przyjmuje się założenie, że uzyskanie pozytywnej oceny z egzaminu lub zaliczenia kończącego przedmiot oraz egzaminu dyplomowego potwierdza osiągnięcie wszystkich efektów uczenia się ustalonych dla elementów procesu uczenia się. Poziom uzyskania efektów uczenia się wynika z wystawionej oceny.

Regulamin studiów określa skalę stosowanych ocen w ramach procesu weryfikacji efektów uczenia się, a Zarządzenie Rektora określa wewnętrzny system oceniania, będący zbiorem zasad dotyczących oceniania studentów w zakresie opanowania przez nich efektów uczenia się oraz kryteria ogólne wystawienia danej oceny z przedmiotu (por. Tabela). W Regulaminie studiów przewidziane są także

zaliczenia na: zaliczony/niezaliczony (odpowiednio: zal/nzal). Dotyczy to głównie zajęć niewymagających weryfikacji efektów uczenia się na ocenę (np. zajęcia sportowo-rekreacyjne, BHP).

Kryteria ocen w procesie weryfikacji efektów uczenia się

Ocena	Opis wymagań	Wymagany procent osiągniętych efektów uczenia się dla przedmiotu
celujący (6,0)	Student osiągnął efekty uczenia ilościowo lub jakościowo wykraczające poza zakres przewidziany programem kształcenia dla przedmiotu, w szczególności: posiada wiedzę znacznie przekraczającą zakres określony programem kształcenia dla przedmiotu, samodzielnie określa i rozwiązuje problemy teoretyczne i praktyczne, potrafi wykorzystać wiedzę w nowych sytuacjach problemowych, poprawnie i swobodnie posługuje się terminologią naukową oraz zawodową.	> 90% oraz dodatkowe osiągnięcia wykraczające ilościowo lub jakościowo poza te przewidziane na ocenę bardzo dobrą
bardzo dobry (5,0)	Student opanował pełen zakres wiedzy i umiejętności określony w programie kształcenia dla przedmiotu, samodzielnie rozwiązuje problemy teoretyczne i praktyczne, potrafi wykorzystać wiedzę w nowych sytuacjach problemowych, poprawnie posługuje się terminologią naukową oraz zawodową.	min. 90%
dobry plus (4,5)	Student osiągnął efekty uczenia się powyżej wymagań dla oceny dobrej, ale niewystarczające dla oceny bardzo dobrej.	min. 85%
dobry (4,0)	Student opanował większość wiadomości i umiejętności określonych programem kształcenia dla przedmiotu, rozwiązuje typowe zadania teoretyczne i praktyczne, ujmuje w terminach naukowych i zawodowych podstawowe pojęcia i prawa.	min. 70%
dostateczny plus (3,5)	Student osiągnął efekty uczenia się powyżej wymagań dla oceny dostatecznej, ale niewystarczające dla oceny dobrej.	min. 65%
dostateczny (3,0)	Student opanował podstawowe wiadomości i umiejętności określone programem kształcenia dla przedmiotu, rozwiązuje typowe zadania teoretyczne i praktyczne o średnim stopniu trudności, popełnia niewielkie błędy terminologiczne, a wiadomości przekazuje językiem zbliżonym do potocznego.	min. 50%
niedostateczny (2,0)	Student nie opanował niezbędnego minimum podstawowych wiadomości i umiejętności określonych programem kształcenia dla przedmiotu, nie potrafi rozwiązać zadań o niewielkim stopniu trudności, popełnia rażące błędy terminologiczne, a styl jego wypowiedzi jest nieporadny.	mniej niż 50%

Ocena osiągnięcia efektów uczenia się przeprowadzana jest w następujących etapach:

- w trakcie realizacji efektów uczenia się w ramach danego przedmiotu/modułu oraz po jej zakończeniu poprzez weryfikację efektów uczenia się dokonaną dla każdego studenta przez prowadzącego zajęcia/egzaminatora;
- po zrealizowaniu programu danego przedmiotu/modułu poprzez weryfikację efektów uczenia się dokonaną przez prowadzącego zajęcia/koordynatora przedmiotu/modułu;
- po zakończeniu każdego semestru poprzez weryfikację efektów uczenia się uzyskanych przez studentów kierunku;
- na egzaminie dyplomowym poprzez weryfikację efektów uczenia się dokonaną dla każdego studenta przez egzaminatorów biorących udział w egzaminie dyplomowym;
- na bieżąco poprzez ocenę realizacji efektów uczenia się dokonaną przez hospitujących zajęcia;
- po zakończeniu każdego cyklu kształcenia poprzez weryfikację efektów uczenia się według mierników ilościowych oraz w drodze monitorowania losów absolwentów i oceny ich funkcjonowania na rynku pracy.

Zasady i forma odbywania praktyk zawodowych

Ogólne zasady organizacji praktyk zawodowych, wzory niezbędnych dokumentów, zadania opiekunów praktyk oraz tryb zaliczania praktyk określa uczelniany *Regulamin Praktyk Zawodowych*.

W *Regulaminie praktyk* zapisano m.in., iż Uczelnia zapewnia miejsca praktyk dla studentów i zawiera w tej sprawie porozumienie z praktykodawcą lub zatwierdza miejsca odbywania praktyk, w przypadku samodzielnego ich wskazania przez studenta, poprzez wystawienie skierowania na praktyki. Poza tym, student może zrealizować praktykę na podstawie wykonywanej pracy zawodowej (o ile umożliwia ona osiągnięcie efektów uczenia się przewidzianych dla praktyk), w ramach programu działalności studenckiego koła naukowego uczelni oraz w ramach wolontariatu. Obowiązkowym sposobem dokumentacji przebiegu praktyki i realizowanych w jej trakcie zadań jest prowadzony przez studenta „Dzienniczek praktyk”.

Szczegółowe zasady realizacji praktyk na danym kierunku studiów, w tym: cel praktyk, efekty uczenia się, treści programowe, umiejscowienie praktyk w planie studiów, wymiar praktyk, metody weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się zakładanych dla praktyk, sposób dokumentowania przebiegu praktyk i realizowanych w ich trakcie zadań, kryteria, które muszą spełniać jednostki, w których odbywają się praktyki, reguły zatwierdzania miejsca praktyki samodzielnie wybranego przez studenta oraz warunki kwalifikowania studenta na praktyki określa *Program Praktyk Zawodowych*.

Celem studenckich praktyk zawodowych jest zaznajomienie studentów z praktycznymi zagadnieniami związanymi z wybranym kierunkiem kształcenia oraz realiami wykonywania zawodu, poprzez umożliwienie zdobycia wiedzy, doświadczeń, umiejętności oraz ukształtowania postaw w rzeczywistych warunkach funkcjonowania podmiotu (podmioty systemu ochrony zdrowia, oświaty, pomocy społecznej oraz inne instytucje prowadzące działalność logopedyczną).

Nadrzędnymi celami praktyki są:

1. Zapoznanie się z organizacją i funkcjonowaniem podmiotu (podmioty systemu ochrony zdrowia, oświaty, pomocy społecznej oraz inne instytucje prowadzące działalność logopedyczną).
2. Wykonywanie w warunkach rzeczywistych wybranych prac, zadań lub aktywności typowych dla kierunku kształcenia.
3. Analiza i ocena wybranego obszaru działalności logopedycznej podmiotu (podmioty systemu ochrony zdrowia, oświaty, pomocy społecznej oraz inne instytucje prowadzące działalność logopedyczną) oraz ewentualnie sformułowanie wniosków i propozycji usprawnień.

Praktyki zawodowe są realizowane od drugiego roku studiów w łącznym wymiarze sześciu miesięcy. Praktyki mogą być realizowane w więcej niż jednej placówce, lecz łączna liczba zrealizowanych godzin nie powinna być mniejsza niż 720 godzin. Student rozpoczyna praktyki na IV semestrze, przy czym w wyjątkowych umotywowanych przez studenta sytuacjach praktykę można rozpocząć wcześniej. Wymaga to złożenia przez studenta wniosku z podaniem przyczyn wcześniejszego rozpoczęcia praktyki.

Treści programowe realizowane podczas praktyki zawodowej powinny odzwierciedlać specyfikę zadań powierzanych w danej placówce. Podczas praktyki zawodowej student zaznajamia się z zasadami i przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy obowiązującymi w danej placówce. Niezależnie od typu placówki, student podczas praktyki poznaje ogólne cele i zadania realizowane przez placówkę oraz –

bardziej szczegółowo – zakres obowiązków logopedów oraz innych specjalistów zatrudnionych w danej placówce.

Student zapoznaje się z zakresem działań placówki, dokumentacją związaną z diagnozą i terapią logopedyczną (np. karty badań, opinie, orzeczenia, plany terapii), statutem i regulaminami, strukturą organizacyjną, przebiegiem procesów pracy z pacjentem/ucznem oraz – w miarę dostępności – z procedurami organizacji opieki logopedycznej, wykorzystywanymi programami komputerowymi (np. systemami dokumentowania przebiegu terapii, programami wspomagającymi diagnozę i terapię) oraz innymi narzędziami pracy.

W sposób szczególny student poznaje specyficzne dla pracy, metody i narzędzia stosowane w danej placówce i uczy się stosować praktycznie, przynajmniej niektóre z nich, pod nadzorem zakładowego opiekuna praktyk. Metody te i narzędzia mogą różnić się w zależności od specyfiki danej placówki. Student może także zapoznać się z innymi lub interdyscyplinarnymi metodami i narzędziami stosowanymi w placówce.

Student powinien zostać zaznajomiony z zasadami obowiązującymi go podczas wykonywania czynności i zadań zawodowych w relacjach do przełożonych i współpracowników, w tym do innych specjalistów pracujących w danej placówce. Ponadto student zostanie zaznajomiony z obowiązującymi zasadami, normami i formami pracy zgodnymi dla prawidłowego funkcjonowania danej placówki, poznać ludzi, atmosferę pracy, relacje interpersonalne w tym środowisku, kulturę organizacyjną. Dzięki praktykom student rozwinie umiejętności obserwowania i rozumienia środowiska pracy oraz zasady i zwyczaje, jakie w nim są przyjęte, prawa nieformalne i formalne, jakie nim rządzą. Podczas praktyki zawodowej student powinien zostać zaznajomiony z zasadami etycznymi i przepisami prawnymi regulującymi pracę w danej placówce i w odniesieniu do konkretnych czynności i zadań powierzanych mu do wykonania, dzięki obserwacji, a następnie stopniowemu uczestniczeniu w bieżącej działalności diagnostycznej i terapeutycznej wybranej placówki.

W trakcie odbywania praktyki zawodowej studentowi należy zapewnić sposobność i możliwość zastosowania pozyskanej wiedzy i umiejętności do rozwiązania konkretnych problemów lub zadań praktycznych z zakresu kierunku studiów. W przekazywanych studentowi treściach należy szczególnie podkreślać związek między wiedzą, umiejętnościami i ich praktycznym wykorzystaniem. Jednocześnie należy u studenta kształtować postawę pokory i świadomość granic własnych kompetencji zawodowych.